

Iskrice iz

Domoznanski oddelek
37
ISKRICE IZ
2016/2017

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

37.091.8(497.4Gorišnica)

6018287, 12

COBISS

Časopis OŠ Gorišnica, junij 2017, letnik 7, številka 12, naklada 600 izvodov

Dragi bralci in bralke,
bliža se konec šolskega leta. Vsi se
poletja že zelo veselimo in veselje
budimo, pred vami pa je tudi nova
številka Iskrice.

Tokrat smo vam pripravili prav po-
seben intervju z učiteljico Karmen
Fekonja, ne manjkata niti intervjuja z
našima uspešnima učencema Žanom
Lukom Kolaričem in Evo Čagran. Ima-
mo tudi angleški kotichek, v katerem
lahko preberete vice, uspehe v letu
2016/17, stripe ter pesmi. Prebrali
boste tudi, kaj vse se je čez leto do-
gajalo na šoli in v vrtcu. Učenci in
učenke naše šole bodo z vami delili
svoje razmišljanje o tem, kaj jim po-
meni iskrenost kot vrednota, preb-
rali boste lahko tudi, kam vse smo
letos potovali: v London, Avstrijo,
Polhov Gradec, na Peco in v Ljub-
ljano. V živo smo si ogledali tudi
oddajo televizijskega šova Zvezde
plešejo. Poleg člankov boste v Iskri-
cah našli tudi likovne izdelke in lite-
rarne prispevke.

Upava, da boste v prebiranju šolske-
ga časopisa uživali – letos smo ga pri-
pravili učenci 7. razredov, ki obisku-
jemo izbirni predmet Šolsko novinar-
stvo, pri pripravi pa nam je pomagala
učiteljica Klementina Lindič.

Vsi že nestrpno čakamo na poletne
počitnice in morje. Uživajte na morju
in se prepustite svobodi. Pojdite na
sonce, plavajte in dihaite morski
zrak. Nasvidenje do drugega šolske-
ga leta!

Tea Brumen in Kiara Petrovič

Eden večjih projektov v preteklem koledarskem letu, torej šolskem letu
2016/2017, je bila dogradnja šole s tremi učilnicami in pripadajočim
kabinetom za učitelje ter povezovalni hodnik šole z vrtcem. Veseli me,
da je skrb za zagotavljanje ustreznih prostorskih in materialnih pogojev
ter pomoč pri zagotavljanju spodbudnega učnega okolja ena od pred-
nostnih nalog Občine Gorišnica, za kar se v imenu učencev iskreno
zahvaljujem Občini Gorišnica z gospodom županom Jožefom Kokotom.

več na strani 3

Iskrenost pomeni, da povemo po resnici, ker lahko laž boli bolj kot resnica.

Gabriela Ozmec, 9. a

Če si iskren, moraš povedati vse po resnici. Rene Murkovič, 8. b

Tisti, ki je iskren, ne zamolči stvari in si ne izmišlja. Laura Horvat, 6. a

Če si iskren, nimaš skrivnosti. Jaka Antolič, 6. b

Ne lažemo in povemo iskreno. Tjaša Leben, 1. b

Če si iskren, potem ne lažeš.

Noah Fajfarič, 2. b

Iskreni ljudje si brez zadržkov povejo, kaj si mislijo. Dora Šandor, 6. b

Iskrenost pomeni, da si med seboj zaupamo in se ne izdamo. Žan Luka Kolarič, 9. a

Če smo iskreni, povemo po resnici, kar je res.

To je pomembna vrednota. Iza Visenjak, 4. b

ISKRENOST

Ko sem iskrena do drugih, mi je toplo pri srcu. Rada imam iskrenost.

Zala Rajh Plohl, 5. a

Iskrenost je vrednota, ki nas opozarja, da nimamo skrivnosti do drugih, da povemo vse po resnici, da se ne lažemo. Lana Lindič, 6. b

Odnosi med neiskrenimi ljudmi niso dobri. Jan Matjašič, 4. b

Iskreni ljudje povejo vse po resnici. Povejo tisto, kar čutijo. Nives Purgaj, 5. b

Če si iskren, potem nisi zloben do drugih. Julija Žuran, 2. b

Iskrenost pomeni, da smo iskreni do drugih ljudi. Meni to veliko pomeni. Alja Horvat, 5. a

Iskrenost pomeni, da si iskren in se ne lažeš. Leoni Corina Ranfl, 5. b

Slika: Manca Žunkovič, 5. a

Drage učenke in učenci, spoštovani kolegi in starši,

z mesecem junijem se počasi izteka pouk še enega šolskega leta, za katerega si upam trditi, da smo ga izpeljali v skladu s svojimi željami – dosegli smo zastavljene cilje, uspešno zaključili vsa ocenjevanja, na različnih področjih pridobili številna priznanja, predvsem pa usvojili veliko novega znanja. Izkupiček, kakršnega imamo, je rezultat dela vseh, ki si prizadevamo za kakovostno delo na vseh področjih; tako učencev samih, ki se pridno učite in vestno opravljate svoje naloge, kot tudi učiteljev, ki se trudite svoje znanje prenašati na mlajše generacije in jih pri tem uspešno voditi novemu znanju, dosežkom in ciljem naproti.

Vloga šole v družbi znanja postaja čedalje pomembnejša, zlasti v manjših krajih. Poleg izobraževalne ima osnovna šola pomembno vlogo tudi pri kulturnem življenju v kraju in pri ohranjanju kulture in tradicije kraja nasploh, saj je kultura med drugim posredno vpletena v sestavine trajnostnega razvoja kraja. Ob dobrem sodelovanju šole z okoljem, vključevanjem šole v vse sestavine trajnostnega razvoja, izobraževanjem za trajnostni razvoj, vnosom kulture in tradicije kraja v šolo je to tista dodana vrednost šole v manjših krajih, ki lahko pripomore pri ohranjanju in razvoju kraja.

V življenje in delo naše šole je vključenih veliko ljudi. Veseli smo, da so nam občinska vrata zmeraj odprta in da skupaj gradimo uspešen dialog, ki zadovoljuje potrebe naših učencev, zaposlenih in staršev, pa tudi ostalih občanov, saj ima uspešno delovanje šole tudi širši družbeni pomen.

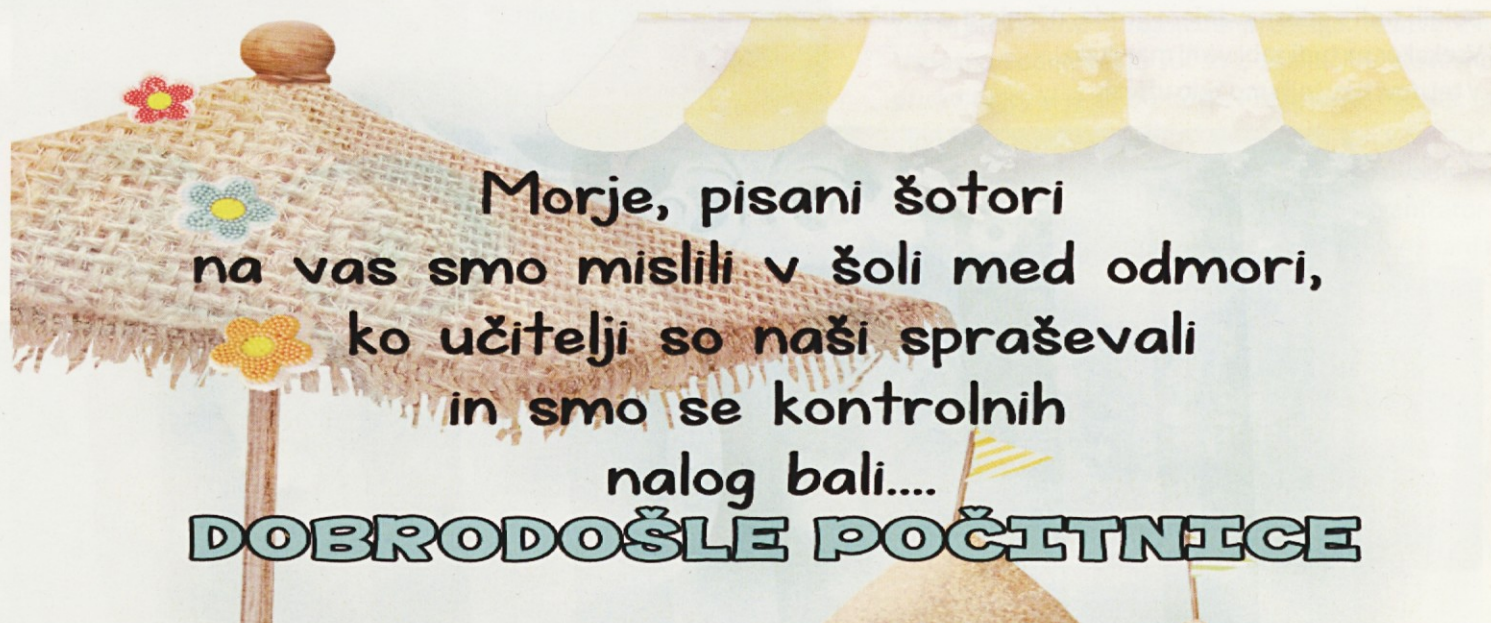
Eden večjih projektov v preteklem koledarskem letu, torej šolskem letu 2016/2017, je bila dogradnja šole s tremi učilnicami in pripadajočim kabinetom za učitelje ter povezovalni hodnik šole z vrtcem. Veseli me, da je skrb za zagotavljanje ustreznih prostorskih in materialnih pogojev ter pomoč pri zagotavljanju spodbudnega učnega okolja ena od prednostnih nalog Občine Gorišnica, za kar se v imenu učencev iskreno zahvaljujem Občini Gorišnica z gospodom županom Jožefom Kokotom.

S koncem meseca junija oz. natančneje 25. junija, ko se bodo za večino učencev pričele težko pričakovane poletne počitnice, bomo Slovenci, ki imamo radi svojo domovino, obeležili tudi Dan državnosti, državnik praznik, ki nas spominja na dan, ko smo Slovenci razglasili neodvisnost naše države. Tako, kot smo davnega leta 1991 enotno in pogumno izrazili svoje želje in prepričanja v samostojno državo, moramo složno in enotno tudi danes stopati v nov jutri. Star rek pravi »v slogi je moč«, zato si želim, da bi tudi mi, ki vzgajamo naše zanamce složno, enotno in odgovorno opravljali svoje poslanstvo, pri katerem naj nas vodi domača, slovenska beseda. Bodimo ponosni na svoje korenine, slovenski narod in bogastvo Slovenije, ki nam ga ponuja.

Pred nami so topli poletni dnevi - upam, da jih boste dragi učenci znali kar se da dobro izkoristiti. Sedaj je čas, da pozabite na svoje šolske obveznosti, naloge in učenje, da se odpočijete, se naučite sonca in izkoristite proste dni za druženje s svojimi starši. Skratka, počnite vse, česar med šolskim letom niste uspeli. Naj bosta ta dva meseca samo vaša. Septembra, ko pa bo spet napočil čas za šolo in šolske obveznosti, pa prikorakajte skozi šolska vrata polni nepozabnih doživetij, pozitivne energije, delovnega elana in želje po doseganju novih ciljev, da bomo lahko vsi skupaj zakorakali novim zmagam naproti.

ravnatelj, Milan Šilak

V živo v oddaji Zvezde plešejo

V nedeljo, 7. 5. 2017, smo se plesalci in delavci šole ter vrtca odpravili proti Ljubljani, kjer smo si v živo ogledali oddajo Zvezde plešejo.

Plesni pari so tokrat zaplesali na melodije iz znanih muzikalov kot so Levji kralj, Marry Poppins, Fantom iz opere, Mamma Mia, Moje pesmi moje sanje ter Singing in the rain. Plesalci so se res izkazali in pripravili odlične predstave. Po končani oddaji smo se lahko fotografirali z vsemi sodniki in tekmovalci. Posebno pozornost sta nam namenila Urška Vučak Markež in Jernej Brenholc, ki sta bila zelo vesela navijačev. Ko smo pridobili vse fotografije, smo se počasi odpravili proti domu, saj smo morali naslednji dan v šolo.

Ta dan nam bo definitivno ostal v spominu še kar nekaj časa.

Brina Kolarič, 7. b

Zimska šola v naravi

Letos smo bili 7. razredi od ponedeljka, 23. 1. 2017, do petka, 27. 1. 2017, v šoli v naravi. Bivali smo v ČŠOD Peca.

Vsakodnevni ritem se je začel z zajtrkom in odhodom na smučišče, nato nas je čakalo kosilo in popoldanske dejavnosti. Temu je sledila še večerja in večerne dejavnosti. Vse dejavnosti so bile zelo zanimive. Poleg tega, da smo izboljšali svoje smučarske sposobnosti, smo se naučili tudi krpljanja in teka na smučeh. Svoje znanje smo dopolnili tudi s spoznavanjem gozda, učenjem o smučarski opremi in Fis-ski pravilih. Vsekakor pa tudi zabave ni manjkalo.

V tej novi izkušnji smo zelo uživali.

Teja Feguš in Nika Kralj, 7. b

Velikonočne delavnice v Domu upokojencev Muretinci

S skupino otrok, ki obiskujejo interesno dejavnost Mladi umetniki, smo se 11. 4. 2017 odpravili v Dom upokojencev Muretinci. Povabili so nas k sodelovanju na likovnih delavnicah in peki peciva.

Učenci smo se razdelili v dve skupini. Ena skupina je sedla za mizo s starejšimi občani. Skupaj smo s pomočjo različnih likovnih tehnik oblikovali velikonočna jajca. Nekateri smo na podlago lepili jajčne lupine in papirnate rože, drugi pa so s servietno tehniko okraševali kozarce.

Skupina preostalih otrok se je mudila v kuhinji. Po receptih so pekli slastne kolačke, polnjene s sadjem in čokolado, prelite s sladko glazuro in bleščicami.

Po končanih delavnicah smo stekli še na vrt, kjer smo si ogledali hlevček z domačimi živalmi in se nekaj časa igrali še na športnem igrišču.

Nia Bela, 6. b

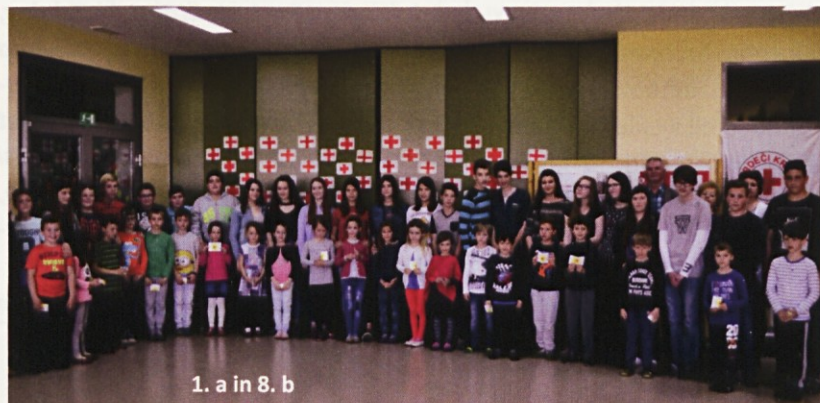
Gašper Hrga, 2. a

Mladi člani Rdečega križa

Kot predstavnici RK sva se odločili, da prostovoljno sodelujeva v dobroteljni akciji Drobttinica, ki je potekala v mesecu oktobru 2016. V naši občini smo postavili dve stojnici, na katerih so ljudje prostovoljno darovali denar, za katerega so dobili kruh in pecivo. Denar, ki smo ga zbrali, smo namenili v šolski sklad. Porabil se bo za topli obrok za otroke, ki potrebujejo pomoč. V novembru in decembru 2016 smo izdelovali voščilnice, ki jih je bilo čez 120. Z njimi smo polepšali praznike ljudem iz doma upokojencev v Muretincih. Zanje smo izdelali tudi papirnate rožice za rojstne dneve. Tudi v tem šolskem letu smo ljudi obveščali o krvodajalskih akcijah. Že več let izvajamo projekt Veliki in mali prijatelji. V tem šolskem letu so v tem projektu sodelovali 8. in 1. razredi. Družili so se pri urah likovne in glasbene umetnosti. Lepo je videti srečne obraze in objeme prvošolcev in velikih prijateljev. V aprilu in maju 2017 smo se tri članice RK iz 6. razreda pripravljale za medobčinsko tekmovanje na temo Širjenje znanj o RK, ki je potekalo na Ptuj. Uvrstile smo se na drugo mesto. S svojim uspehom smo bile zelo zadovoljne, z nami pa tudi mentorica. Prihodnje leto bomo spet tekmovali.

Zaključna prireditev je bila v tednu RK, ki je trajal od 8. do 12. maja 2017. V četrtek, 11. maja 2017, smo sprejeli med mlade člane RK 40 prvošolcev. Otroke so spremljali veliki prijatelji. Obiskala sta nas tudi dva predstavnika iz občinske organizacije RK Gorišnica. V kulturnem programu so nastopali učenci 4. razreda z igrico Veveriček posebne sorte. Mentorica Mladih članov Rdečega križa, Lidija Lozinšek, je nato podala kratko analizo dejavnosti, ki so jih čez leto pridno izvajali člani RK. Sledila je slavnostna zaobljuba prvošolčkov, sprejem v organizacijo in podelitev izkaznic ter pogostitev. Vse zbrane je pozdravil in nagovoril tudi predsednik RK, gospod Franc Ivanuša. Ta dan smo veselo zaključili s skupno fotografijo in sladoledom.

Dora Šandor in Lara Štajner, 6. b

1. a in 8. b

1. b in 8. a

Varno na kolesu

V letošnjem šolskem letu je 5. a sodeloval na razpisu »Varno na kolesu«.

Namenjen je osnovnošolcem, ki se v šolskem letu 2016/2017 aktivno pripravljajo na opravljanje kolesarskega izpita. Naloge so razdeljene v tri obvezne sklope in dve dodatni nalogi ter obsegajo različne oblike ustvarjanja in

učenja. Letos je sodelovalo preko 250 šol. V prvem sklopu so učenci opazovali nevarne odseke v našem kraju in iskali rešitve, kako bi bila naša občina bolj varna. Odpravili so se na teren v okolici svojih domov, kjer so ocenjevali ustreznost varnosti šolske poti. Opazovali so prometno signalizacijo, gostoto prometa, preglednost križišč, hitrost vozil, možnosti prečkanja ceste, kolesarske poti. Opažanja so strnili v obliki poročila oz. dnevnika opazovanj. Ta vsebuje fotografije in opis nevarnih točk ter možnosti sprememb. Izdelali so tudi zemljevide nevarnih in varnih šolskih poti ter jih izobesili na vidna mesta. Rešili so anketo iz priloge razpisa in jo analizirali. Ugotovili so, da večino učencev v šolo pripeljejo starši. Svoje ugotovitve so predstavili predstavniku lokalnih svetov za preventivo in vzgojo ter predlagali rešitve.

Uspešno sodelovanje šol smo zaključili s slovesno prireditvijo, ki je za območje Prekmurja, Prlekije in dela Podravja tokrat potekala na naši šoli v četrtek, 14. aprila 2017, s pričetkom ob 10. uri. Po uvodnem pozdravu ravnatelja, g. Milana Šilaka in organizatorjev projekta je pred šolo sledila podelitev priznanj z bogatim kulturnim programom in pogostitvijo udeležencev. Nato so se otroci zbrali na dvorišču, kjer so predstavniki Javne agencije za varnost prometa pripravili spretnostni poligon in druge zabavne naloge. S pridnim delom in kakovostno opravljenimi nalogami smo osvojili tretje mesto in 100 eurov nagrade.

Maja Bencek

Strokovna ekskurzija v London

19. aprila pozno zvečer smo se zbrali pred šolo učenci osmih in devetih razredov. Odpravljali smo se na ekskurzijo v London. Poslovali smo se od staršev in se ob pol dvanajstih z avtobusom odpeljali na letališče v Benetkah. V Celju so se nam pridružili še dijaki ekonomske šole in naš vodič. Pot do letališča je bila precej dolga, zato smo si s spanjem krajšali čas. Na letališču smo že nestrpno čakali na vkrcanje na letalo. Let je bil zelo lep. Po mirnem pristanku v Londonu smo se odpravili do našega hotela na Osterley Street. Odložili smo kovčke in se hitro odpravili do podzemne železnice The Tube, s katero smo se srečevali vsak dan. Najprej smo se odpravili v geološki muzej Natural history museum in si ogledali veliko zanimivosti. Na ulicah, po katerih smo hodili, smo videli značilne londonske govorilnice ter njihove rdeče dvonadstropne avtobuse. Vodič nas je pripeljal na mesto, kjer smo imeli lep pogled na znameniti Big Ben. Nato smo obiskali še znani Piccadilly Circus in kitajsko četrt Chinatown, večerno okrepčilo pa smo si privoščili na znamenitem Leicester Square-ju, kjer smo srečali ogromno uličnih umetnikov. Ob koncu prvega dne smo se odpravili še na nočni razgled mesta, kjer smo v nočni lepoti videli znane londonske nebotičnike, Tower of London in Tower Bridge.

Naslednji dan smo se odpravili proti gondoli, s katero smo se popeljali preko reke Temze in imeli čudovit razgled na London. Ustavili smo se tudi pri O2 areni. Nato smo se odpravili do tunela, ki vodi na drugo stran reke Temze. Občutek, ko smo hodili pod reko, je bil nenavaden. Videli smo nekdanjo plovčico ladjo Cutty Sark, ki je sedaj spremenjena v muzej. Ogledali smo si še nacionalni pomorski muzej in šli na Greenwich. Zabavno je bilo stati na različnih poloblah. Po krajšem počitku in času, ki smo ga imeli zase, smo se z ladjico popeljali po reki Temzi in pod znamenitim Tower Bridge mostom. Doživeli smo tudi menjavo londonskih vojakov iz graščin, videli kraljičino palačo in enega izmed najlepših parkov, obiskali pisano Camden Market tržnico in prefinjeno Oxford Street nakupovalno ulico. Tudi ogled voščenih lutk v Madame Tussauds je bil zanimiv. Zadnji dan pa smo posvetili prostemu času in zunanemu ogledu katedrale svetega Pavla. Sprehodili smo se tudi po edinem peš mostu v Londonu, imenovanem Millennium Bridge. Za slovo od Londona smo doživeli še lep pogled na London iz razgledne ploščadi. Nikoli pa nam ni zmanjkalo časa za fotografiranje. Malo po drugi uri smo že s svojimi kovčki šli proti avtobusu, ki nas je odpeljal do letališča. Let je imel malo zamude, a kljub temu je bil v Ljubljani zelo lep pristanek. Z avtobusom smo se okrog enih zjutraj pripeljali do šole, kjer so nas že pričakali naši starši.

Izlet je bil zelo zanimiv in poln dogodivščin, vendar je minil prehitro. Z veseljem bi si mesto še večkrat ogledala.

Erika Kolar, 9. a

Bili smo na planinskem izletu

Planinci smo se v soboto, 25. 3. 2017, podali na pohod na štajerski Triglav, Donačko goro. Najprej nas je čakala vožnja z avtobusom, nato smo pot nadaljevali peš. Vmes smo imeli večkrat pos-tanek za malico in počitek. Prav vsi smo prispeli na 884 metrov visok vrh, kjer smo lahko občudovali prelep razgled.

Jaka Purgaj, 2. a

Druga na državnem prvenstvu

Med 25. 2. in 3. 3. 2017 je v hotelu Primus na Ptuj potekalo državno prvenstvo v počasnem šahu. Starejše skupine so začele igrati že v soboto, ostale pa v ponedeljek in sredo. Igrala sem v konkurenci do D-12, kjer se je za dobre uvrstitve potegovalo še 16 drugih igralk iz cele Slovenije. Turnir se je zame začel obetajoče, saj sem prva tri kola zmagala, v četrtem kolu pa sem na koncu partije naredila napako, zaradi katere sem izgubila proti kasnejši državni prvakinji. Temu je sledil še en poraz, a sem se nato zbrala in preostale partije zmagala, kar me je vodilo k srebrni medalji. Z osvojitvijo 2. mesta sem zadovoljna, saj sem se na ta način uvrstila na ev-ropsko prvenstvo v Romuniji in svetovno prvenstvo v Braziliji.

Rezultati: 1. Vesna Mihelič 8,5 točk; 2. Nika Kralj 7 točk; 3. Doroteja Drevenšek 6 točk; 4. Anika Gregorič 6 točk; 5. Pia Rožmanec 5,5 točk ...

Nika Kralj, 7. b

Otroški parlament 2017

V sredo, 15. 3. 2017, smo se mladi parlamentarci sestali na zasedanju, ki je potekalo na Ptuj. Pogovarjali smo se o temi PRIHODNOST. Tema je zelo obširna in težka, saj sami še ne vemo natančno, kakšna bo naša prihodnost. Na začetku zasedanja smo se razdelili v skupine. Povedali smo, kakšno je naše stališče do prihodnosti oziroma do kakšnih zaključkov smo med debatiranjem o prihodnosti prišli na šoli. Na zasedanju so bili prisotni tudi strokovni delavci, ki so nam pomagali pri razmišljanju. Debatirali smo predvsem o negativnih vidikih prihodnosti. Našle so se tudi pozitivne misli, a jih je bilo bistveno težje najti, kot pa negativne. Marsikdo je imel zelo izvirne ideje in razmišljanja o prihodnosti. Zelo zanimivo je bilo poslušati, kaj o prihodnosti mislijo drugi. Malo so me razočarali strokovni delavci, ki po mojem mnenju niso povedali nič novega. Zmotilo me je tudi to, da so se prevečkrat vključevali v pogovor. Zelo težko je bilo priti do besede, a mi je kljub temu nekako uspelo izboriti si svojo priložnost. Morda bi drugič umaknili strokovne delavce in

osebje, da bi več lahko debatirali učenci sami. No, naj zaključim, da je parlament pozitivna izkušnja, saj skleneš nova prijateljstva in se ob tem tudi zabavaš. Skratka, lepa in dobra izkušnja.

Blaž Vozlič, 9. a

Otroška varnostna olimpijada

V torek, 9. 5. 2017, smo se četrti razredi zjutraj odpravili v Cirkulane na Otroško varnostno olimpijado. Na avtobusu nas je bilo malce strah, a ne preveč, saj smo se vse naučili in z našima učiteljicama veliko vadili.

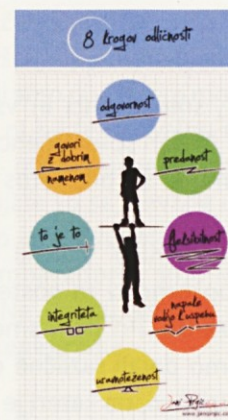
Ko smo prispeli, smo se najprej vse ekipe fotografirale, nato pa so nam pripravili kratek program. Začeli smo z nalogami. Pri prvi nalogi smo pri metanju igralne kocke imeli malce smole, a smo kljub temu odgovore na vprašanja znali. Pri drugi nalogi smo sestavljali logotip. Na srečo smo dobili enega lažjih, zato smo bili pri tej nalogi zelo uspešni. Pri tretji nalogi je Naja vozila kolo med stožci. Ustavila se je pri prvi postaji, kjer je stekla do škatle in vzela kuverto, v kateri je bil list z napisom policija, reševalci ali gasilci. Naji sem dala kuverto in vozila je naprej. Ko se je ustavila pri drugi postaji, je spet predala kuverto učencem, ki so sestavili telefonsko številko poklica, ki je bil zapisan na listku. Vrnili so ji kuverto in zapeljala se je čez cilj. Pri četrti nalogi smo si na startu nadeli čelade in začeli teči med stožci. Ko smo pritekli na konec stožcev, so štirje učenci vzeli vedra in jih nesli do brentače. Kar se da hitro smo vodo nalili v brentače in jo začeli potiskati po cevi. Naja je ciljala v luknjo. Več vode je bilo, boljše je bilo za nas. Na koncu olimpijade je bila razglasitev. Osvojili smo četrto mesto. Bili smo zelo veseli, saj to pomeni, da se bomo 1. junija udeležili državnega tekmovanja v Mariboru.

Na državnem tekmovanju nam ni šlo tako dobro, saj smo se uvrstili na rep razpredelnice. Vseeno pa smo bili veseli, saj je bila to za nas ena zelo lepa izkušnja.

Iza Visenjak, 4. b

8 krogov odličnosti

V sredo, 22. 3. 2017, smo imeli vsi učenci naše šole kulturni dan na temo 8 krogov odličnosti.

Imeli smo delavnice, v katerih smo spoznali načela, ki nam lahko pomagajo do uspeha. Ta načela so: odgo-

vornost, predanost, fleksibilnost, napake vodijo k uspehu, uravnoteženost, integriteta, to je to ter govori z dobrim namenom. Vsako načelo ima tudi svoj znak – naučili smo se, kako ga uprizorimo. Ta načela smo lahko zelo dobro prepoznavali v igrah, in sicer smo izdelovali ladvice. Preverjali smo, kako dolgo katera zdrži v vodi in ne potone. Gradili smo tudi stolp iz časopisa. Zmagala je ekipa s stolpom, visokim 2,23 metra. Naučili smo se, da nikoli ne smemo obupati – »never give up«. Ko smo se pogovorili o tanki črti odgovornosti, smo izdelali plakate na to temo in se igrali še različne socialne igre.

Veliko smo se naučili. Pridobljeno znanje bomo lahko v veliki meri uporabljali še naprej v življenju.

Tita Majerič, 7. b ter Zala Vesenjak, 7. a

Bili smo v Cankarjevem domu

V četrtek, 30. 3. 2017, se nas je nekaj učencev iz 5., 6., 7., 8. in 9. razredov skupaj z učiteljicami Suzano, Marjetko in Klementino odpravilo v ljubljanski Cankarjev dom na Kulturni bazar. Najprej smo se udeležili delavnice Izdelajmo si lutke, kjer smo iz pene naredili prav zanimive junake. Nato smo imeli kar nekaj časa, da smo lahko obiskali različne razstavne prostore, kjer smo dobili veliko promocijskega materiala in celo knjig. Najbolj zanimivo nam je bilo, ko smo si lahko sami izdelali potisk za majico in si ga potem tudi sami natisnili. Zraven tega pa so naši fantje risali še v 3D tehniki in »hekali« roboti. Ob koncu našega obiska smo se nekateri udeležili radijske delavnice, ki so jo pripravili novinarji iz Radia Slovenija, drugi pa so se udeležili delavnice Kako so oblečeni junaki iz oper in baletov. Na obeh delavnicah smo se zelo zabavali. Seveda pa Ljubljane nismo smeli zapustiti ne da bi si ogledali še spomenik našega največjega pesnika, Franceta Prešerna. Časa je bilo torej dovolj, da smo si privoščili še sprehod v središče Ljubljane in seveda tudi sladoled.

Pester dan, poln zanimivih izkušenj, je hitro minil. Vsi, ki smo se udeležili Kulturnega bazarja upamo, da se ga bomo lahko udeležili tudi naslednje leto.

Lana Lindič, 6. b

4. dan šole

V petek, 7. 4. 2017, smo učenci in vsi delavci Osnovne šole Gorišnica praznovali 4. dan šole. Učenci smo lahko izbirali med različnimi delavnicami, ki so bile letos prepletene s pravljичno tematiko.

Vpisala sem se v delavnico Vilinski prah. V delavnici smo pripravljali manjše pozornosti za goste prireditve. Vodila jo je učiteljica Tihana Bezdob. Pri delu smo se vsi zelo zabavali. V steklene posodice smo dajali različne dišeče peske, ki smo jih nato zavili skupaj s ploščico, na kateri je bil logotip naše šole. Ob 11. uri se je začela prireditev s krajšim kulturnim programom. Te naše izdelke smo med prireditvijo podarili vsem, ki so nam pomagali pri izvedbi našega dneva šole. Sledilo je slavnostno odprtje treh novih učilnic in kabineta. Po otvoritvi je za vse sledila pogostitev – učenci smo se posladkali s palačinkami na šolskem dvorišču, za goste pa so poskrbeli naši kuharji v šolski jedilnici.

Evelina Marin, 7. a

Prihod rokometashev

V petek, 7. 4. 2017, smo imeli dan šole. Učenci smo se udeležili različnih delavnic. Prvo šolsko uro smo se rokometasji Rokometnega kluba Gorišnica odpravili v kulturno dvorano, saj sta k nam prišla slovenska rokometna reprezentanta, Vid Poteko in Miha Zarabec. Prinesla sta nam dres, ki je bil podpisan z vsemi imeni slovenskih rokometnih reprezentantov. Ta dres je bil nagrada, ki smo si jo prislužili na rokometnem natečaju. Zala Geč in Ema Čagran sta ju najprej lepo pozdravili ter jima namenili nekaj besed. Ogledali smo si tudi nagrajeni video. Najbolj smo bili veseli, ko smo lahko odšli do njiju in dobili avtograme. Lahko smo se tudi slikali z njima. Ob 11.25 smo se mlajše deklice odpravile na medobčinsko rokometno prvenstvo. Igrale smo proti trem ekipam. Na koncu turnirja smo bile malo razočarane, saj smo bile zadnje. Igrale smo po najboljših močeh, vendar nam tokrat ni uspelo. Vemo, da bo naslednjič boljše, zato smo domov odšle dobre volje, z nasmehi na obrazu.

Tea Brumen, 7. a

Nemščina v Avstriji

V ponedeljek, 29. 5. 2017, smo se učenci 8. razreda, ki obiskujemo neobvezni izbirni predmet nemščina, v spremstvu učiteljice Tine B. Kokot odpravili v Leibnitz v Avstriji.

Na poti smo predstavljali kratke govorne nastope, ki so bili povezani s Slovenijo in Avstrijo. Tako smo veliko izvedeli o znanih športnikih, pevcih, znamenitostih ... Ko smo prispeli v mesto, smo se razdelili v skupine, ki so morale opraviti različne naloge, kot npr. spraševati mimoidoče o Sloveniji ter spoznavati mesto na različne načine. Po opravljenih nalogah smo se odpravili v Motorikpark Gamlitz, kjer smo preizkušali naše spretnosti. Naša naloga je bila premagati različne ovire in hkrati v nemščini odgovarjati na vprašanja. Ker smo z nalogami končali predčasno, smo imeli nekaj časa zase.

Ko smo se z avtobusom odpravili domov, smo razmišljali o izjemnem izletu, ki bi ga naslednje leto z veseljem ponovili.

Jana Geč, Lucija Borak in Ana Erhatič, 8. b

Tekli smo na UNESCO teku

V sredo, 17. maja 2017, smo se učenci 2. a in 2. b razreda udeležili 5. UNESCO teka mladih na Ptuj. Bilo je aktivno, zabavno, sproščeno, poučno in zanimivo. Najprej smo si ogledali prizorišče, stojnice in delavnice ter se seznanili s traso teka. Tekli smo po starem mestnem jedru in zraven uživali, saj tek ni bil tekmovalne narave. Sodelovalo je več kot 2300 otrok, učencev in dijakov iz celotne Slovenije. Odvijale so se številne ustvarjalne delavnice, na katerih smo lahko sodelovali. Ker ima UNESCO tek tudi številne ambasadorje, smo lahko videli tudi nekaj znanih oseb. Na koncu smo si privoščili še čudovit razgled s ptujskega gradu.

Učenci 2. razreda

Plesalci OŠ Gorišnica med najboljšimi v državi

1. junija 2017 je v organizaciji Plesne zveze Slovenije v Polhovem Gradcu potekalo državno plesno tekmovanje Šolski plesni festival OŠ 2017, na katerem je zaplesalo več kot 400 učencev 3. triade. Iz OŠ Gorišnica se je tekmovalna ekipa udeležila 20 učencev. V posameznih plesih hip hop, pop in latino so gorišniško ekipo sestavljale Maja Petek, Brina Kolarič, Ela Kolarič, Neža Geč, Karolina Cvetko in Eva Tilli. Med 126 plesalci je Maja Petek osvojila 2. mesto, Ela Kolarič pa 11. mesto. Ekipno so plesalke zasedle 3. mesto v državi. Njihova mentorica je Jelka Zaviršek. Tekmovalna disciplina so tudi standardni plesi v paru in latinskoameriški plesi v paru. Standardne plese sta zaplesala Brina Kolarič in Sven Hameršak. Plesalci so tekmovali tudi v kategoriji plesne produkcije, kjer so pod strokovnim vodstvom Jureta Krajnca in mentorice Irene Forštnarič s svojo koreografijo, kostumi in sceno ustvarili plesno zgodbo Masaji iz Afrike ter med 17 produkcijami osvojili odlično 2. mesto. Plesno zgodbo bodo plesalci šole

predstavili tudi na prireditvi 22. junija 2017 v večnamenski dvorani v Gorišnici, jeseni pa bodo začeli trenirati nove koreografije za ŠPF OŠ 2018.

Irena Forštnarič

Kako pojemo na OŠ Gorišnica? Odlično!

Prihajajo težko pričakovane poletne počitnice, ki tudi pevkam in pevcem otroškega in mladinskega pevskega zbora prinašajo čas oddiha in brezskrbnosti. Za dobra dva meseca bo 72 pevcev lahko pozabilo na pevske vaje, nastope in vse druge obveznosti, ki so jih v tem šolskem letu v večini pridno in vestno izpolnjevali.

»Kar seješ, to žanješ,« pravi stara ljudska modrost in tako so tudi v tem šolskem letu vloženi trud, čas in glas naših pevk in pevcev obrodili sadove. Tako kot že leta poprej so tudi v tem letu pevci s svojo pesmijo popestrili kulturni program vseh šolskih prireditev in v začetku meseca junija 2017 pripravili letni koncert *S pesmijo v poletje*, na katerem so se svojim staršem in povabljenim gostom predstavili s pevskim repertoarjem tekočega šolskega leta ter se obenem poslovili od 4 devetošolcev, ki z zaključkom tega šolskega leta zapuščajo OŠ Gorišnica in s tem tudi praktikable šolskega pevskega zbora.

V otroškem pevskem zboru je v letošnjem letu prepevalo 31 učenec od 3. do 5. razreda. Dvakrat v tednu so se otroci pridno udeleževali pevskih vaj, prepevali, vadili in urili svoje mlade, otroške glasove, da bi kar se da ubrano zveneli. In vloženi trud je, kot sem že omenil, obrodil sadove. Poleg tega, da so se »mali pevci« odlično izkazali na območni reviji otroških pevskih zborov so obenem tudi dokazali, da skupaj zmoremo veliko in še več – v soboto, 27. maja 2017, je v Pesnici potekalo regijsko srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov, ki ga organizira Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Regijsko srečanje poteka vsaki dve leti, vstopnico nanj pa dobijo tisti zbori, ki se na območni reviji dovolj dobro izkažejo. Letos je na regijski reviji nastopilo 16 otroških pevskih zborov, ki so se predstavili s tremi ali štirimi skladbicami. Nastop našega otroškega pevskega zbora je bil dobesedno odličen, saj smo si v konkurenci 16 otroških zborov prislužili odlično, zlato priznanje – bili smo namreč 3. najboljši otroški zbor tega srečanja. To pa še ni vse. Poleg tega, da smo med šestimi dobitniki zlatih priznanj bili najbolj zlati, saj smo zbrali največje število točk, smo si prislužili tudi direktno uvrstitev na državno tekmovanje, ki bo prihodnje leto v Zagorju ob Savi.

Seveda pa niti mladinski pevski zbor letos na pevskih vajah ni sedel križem rok. 41 pevk in pevcev je pridno prepevalo in vadilo izbrane pesmi, s katerimi smo se predstavili na območni reviji

mladinskih pevskih zborov in si prav tako, kot otroški pevski zbor, po mnenju strokovne ocenjevalke prislužili uvrstitev na regijsko raven.

Na oba pevska zbora oz. na vsakega izmed 72 pevcev sem zelo ponosen, obenem pa si želim, da bi s takim tempom, kot smo si ga letos določili, nadaljevali tudi v prihodnjem šolskem letu. Vi, drage pevke in pevci ste dokazali, da znate in zmorete, zato sem prepričan, da nam bo, če boste še naprej tako pridni, vestni in delovni, skupaj uspelo doseči še več.

Želim vam prijetne poletne počitnice, naužite se sonca, morja in vseh drugih vragolij, ki spadajo k razigranemu poletju. Pa nikar ne pozabite, septembra vas jaz, klavir in praktikabli spet vabimo nazaj, da bomo lahko skupaj koračkali novim zmagam naproti.

učitelj Aleš Pevec

Zlati klas - mednarodni filmski festival Zlatka Šugmana

V petek, 2. 6. 2017, je na Osnovni šoli Gorišnica potekala prireditev Zlati klas – mednarodni filmski festival Zlatka Šugmana, ki smo se je udeležili vsi šolarji. Medtem, ko sta imeli 1. in 2. triada izbrane filmske delavnice, 9. razredi pa so se pripravljali na valetu, smo imeli 7. in 8. razredi na izbiro štiri delavnice: produkcija in režiranje, šport, animacija in portret.

Na začetku tega dne smo si najprej vsi skupaj v kulturni dvorani ogledali nagrajene filme letošnjega festivala. Letošnji filmi so prispeli iz Avstrije, Poljske, Južne Koreje in Slovenije. Učenka naše šole, Katarina Bezjak iz 6. a, je za režiranje filma Home sweet home prejela Srebrni klas in drugo nagrado. Delavnicam je sledilo tudi snemanje videospota za pesem Zemlja umira, v katerem smo se vsi razredi postavili v vrste in delali gibe, ki nam jih je kazal učitelj Boštjan Rihtar. Šolski dan smo zaključili s podeljevanjem nagrad za najboljše filme in nekaj glasbenimi točkami naših učencev.

Teja Feguš in Nika Kralj, 7. b

Bili smo v šoli v naravi

Od 22. do 26. maja 2017 smo bili učenci 4. razredov v šoli v naravi v Livških Ravnah nad Kobaridom.

Pot do tja je bila zelo dolga, ampak mi smo se vseeno zabavali. V domu Kavka so nas prijazno sprejeli. Pokazali so nam naše sobe in nato smo šli na kosilo. Po kosilu smo razpakirali stvari, zatem pa so se že začele prve aktivnosti. Za začetek smo šli v bližnjo jamo, kjer smo si lahko ogledali tudi kravjo lobanjo. Temu je sledilo raziskovanje potoka ter nordijska hoja. Hodili smo po gozdu in travniku ter prišli do jase z lepim razgledom na Kobarid in reko Sočo, o kateri nam je učitelj Matjaž povedal legendo.

Naslednji dan smo streljali z lokom in plezali po plezalni steni. Naučili smo se nov ples, nato pa smo pripravili prave kobariške štruklje, ki smo jih pojedli pri večerji. Deževen dan smo si krajšali z izdelovanjem lutk, vsaka skupina je pripravila tudi svojo lutkovno predstavo. V četrtek smo šli na pohod v Italijo, kjer so nam pokazali spomenik italijanskega vojaka. Na tem pohodu smo se naučili veliko novega. Izvedeli smo veliko o prvi svetovni vojni in soški fronti. Sprehodili smo se po rovih, ki so jih izkopali italijanski vojaki. Z učiteljem Matjažem smo šli v gozd po palice in veje, zvečer pa smo si zakurili ogenj in pekli ja-bolka, ki so bila dobrega okusa. Sledila je zabava s plesom in krat-kim programom. Precej časa smo preživeli na igrišču. Fantje so igrali nogomet, punce pa med dvema ognjema. Pomerili smo se v štafetnih igrah in igrali hokej. V petek zjutraj smo po zajtrku spakirali kovčke. Ogledali smo si še Kostnico in si v reki Soči umili roke. Nato smo se odpravili proti domu, saj smo že komaj čakali, da vidimo svoje starše.

Teja Hebar in Julija Ciglarič, 4. a

Michele Tornar, 4. b

Tabor na Pohorju

V torek, 6. 5. 2017, smo se odpravili na Pohorje. Ko smo prišli tja, je najprej sledila vselitev v sobe. Ko smo prišli v sobe, je moral vsak najprej pospraviti prtljago v svoj prostor. Kaj hitro smo se odpravili do cerkve Sv. Areha, ki je stara več kot 800 let. V njej je vsak lahko pozvonil in si kaj zaželel. Nato je sledil pohod do hotela Zarja. Do njega je bila zelo dolga pot. Ko smo prišli nazaj v Ruško koč, smo odšli na večerjo. Po večerji smo igrali kviz Male sive celice. Tekmovali smo med seboj. Zmagala je skupina D. Drugi dan smo odšli do škratovih hišic. Moj sošolec Nal je našel vrečke bonbonov. Lahko smo se posladkali. Nato smo šli naprej do Žigartovega vrha. Z vrha smo imeli lep razgled. Pot nas je vodila do jase, kjer smo lahko jahali zelo lepe konje. Ko smo prišli do koč, smo pospravili kovčke in odšli na avtobus. Po nekaj urah vožnje smo prišli domov. Starši so nas že nestrpno čakali.

Anže Čeh, 3. a

Na Pohorju mi je bilo najbolj všeč, ko smo gradili škratove hiše. Kevin Škofič, 3. b

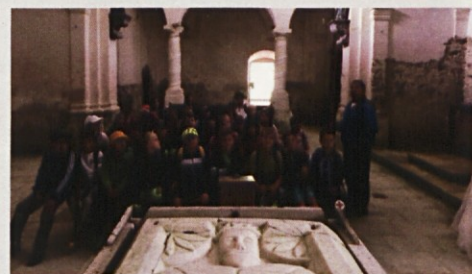
Najboljše mi je bilo, ko smo šli delat hiše za škratke. Všeč mi je bilo tudi v Ruški koči, kjer smo se zabavali. Pri Malih sivih celicah je naša skupina zmagala. Rebeka Fistravec, 3. b

Najbolj sem si zapomnila sobo, v kateri smo spale. Pohodi so bili super. Zala Horvat, 3. b

Na Arehu mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli na pohod na najvišji vrh in smo imeli eno uro počitka. Eva Zamuda, 3. b

Najboljše mi je bilo jahati konja in ko smo gradili škratove hiške. Tjaša Plošnjak, 3. b

Na Arehu mi je bilo najlepše, ko smo šli na najvišjo točko in smo imeli lep razgled. Nino Bohinec, 3. b

Najboljše mi je bilo, ko smo igrali kviz Male sive celice in gradili škratove hiške. Finn Kokol, 3. b

Na taboru mi je bilo najbolj všeč, ko sem jahala in ko sem prvič prišla v sobo. Lepo je bilo, ko smo gradili škratove hiške. Emma Valenko, 3. b

Že spet moram napisati spis

(domišljjski spis)

Učiteljica je stopila v razred ter nam sporočila, da moramo ponovno napisati spis. Vsi smo v en glas zavzdihnili in protestirali, a ker je imela slab dan, smo bili pri tem precej neuspešni. Tako je uresničila grožnjo, da bomo pisali kazenski spis.

Vse se je začelo že na začetku šolskega leta, ko po dolgih počitnicah nismo še čisto vklopili v šolski ritem in smo med urami velikokrat kaj ušpičili, ocene pa so bile posledično pri večini kar precej slabe (z nekaj izjemami, seveda). »Pisali boste spis za oceno,« nas je vedno znova opozarjala, mi pa smo se smejali njenim izjavam in sami pri sebi mislili, »tako ali tako bo pozabila.«

No, očitno smo narobe predvidevali in je le napočil ta dan. Bil je mesec junij. Vsi smo bili že nekako na počitnicah, ona pa nas je še kar gnjavila s spisi in ocenami. Na tablo je napisala nekaj naključno izbranih besed, ki smo jih morali povezati v zgodbo. Hitro sem dobila začetno idejo, ko pa sem to zapisala, nisem našla nadaljevanja.

Čas je tekел veliko hitreje kot običajno. Učiteljica je naenkrat oznanila: »15 minut do konca.« Še vedno nisem imela ideje. Vse, kar sem zapisala, se mi ni zdelo dovolj dobro, ko pa sem dobila nekaj primernege, sem to naslednji trenutek pozabila. Bila sem v slepi ulici. Nikakor nisem našla zgodbe, ki bi jo bilo vredno zlit na papir in v moji glavi je nastala zmešnjava. Kot da to ni bilo dovolj ... »Še 5 minut!« se je ponovno oglasila učiteljica. Težava! Kako naj v petih minutah zapišem nekaj, češar nisem v štiridesetih? To je neizvedljivo.

Tako se še nikoli v življenju nisem počutila. In nato je zazvonilo. Panika! Nisem končala, učiteljica pa se je že približevala moji mizi, da bi prevzela moj izdelek. Imela je jezen izraz na obrazu, ko je zagledala skoraj prazen list papirja.

»Brina, vstani!« se je zadril moj bratec in pritekel v sobo.

Najprej sem čutila veliko olajšanje, saj sem se zavedala, da so bile to le sanje, hkrati pa me je stisnilo v trebuhu, saj sem se spomnila, da me danes čaka še en spis, ki ga moram napisati, tokrat resnično. In ta mi bo zagotovo šel veliko bolje.

Brina Kolarič, 7. b

Vita Irgolič, 6. b

Zala Emeršič, 2. a

Ugrabili so me vesoljci

(domišljjski spis)

Bilo je pozno ponoči. Zbudila sem se in odšla v kuhinjo po kozarec vode. Zališala sem čuden zvok, ki ga še nikoli nisem slišala. Odšla sem nazaj v sobo in sredi sobe zagledala čudno postavo. Zelo sem se prestrašila, stekla iz sobe in jo zaklenila. Čudna pošast je bila še vedno v moji sobi, jaz pa nisem vedela, kaj naj naredim. Najprej sem odšla v dnevno sobo in pogledala na uro. Bilo je malo čez prvo uro zjutraj. Vrnila sem se nazaj pred sobo in slišala, da je pošast praskala po vratih. Zelo sem bila prestrašena in nisem vedela, kaj naj naredim. Odločila sem se, da odklenem vrata in grem v sobo. Ko sem vstopila, sem opazila, da to ni pošast, temveč vesoljec. Brez da mi bi kaj rekel, me je zgrabil za roko in odnesel ven. Nesel me je do neznanega letečega predmeta in me posadil na sprednji sedež. Na njem je bilo še več vesoljcev, ki so me čudno gledali. Pogovarjali so v jeziku, ki ga nisem razumela. Njihovi obrazi so bili videti srečni in zadovoljni. Prispeli smo na planet Klogfo. Vprašali boste, kako to vem. Tam je bila tabla z napisom. Odnegli so me ven, bila sem zelo zmedena. Nato so me spustili na tla in odšli nekaj metrov stran, jaz pa sem hitro pohitela na ladjo. Na srečo so ravno takrat prišli nazaj in odleteli nazaj na Zemljo, da sem lahko varno prispela domov.

Kiara Petrovič, 7. a

Julija Korez, 6. b

Odličen učenec naše šole, Žan Luka Kolarič

Vsem nam je dobro znano, da si odličen učenec. Kaj pa počneš v prostem času, ko postaviš šolske zadeve na stran?

Zelo rad se ukvarjam s športom in glasbo. Obiskujem glasbeno šolo na Ptuj, kjer se trenutno učim kitaro. Pred tem sem 6 let igral violino. Sem član RK Gorišnica in Tamburaškega orkestra PD Ruda Sever Gorišnica. Tudi doma moram kaj postoriti, saj si gradimo hišo in starša vedno najdeta kaj, s čimer me zaposlita. Seveda pa najdem čas tudi za računalniške igrice in klepet po telefonu.

Si športnik in glasbenik. Kako ti kljub natrpanemu šolskemu urniku uspeva obiskovati še vse te hobije?

Na srečo mi ni potrebno dolgo sedeti pred zvezki in učbeniki, zato si lahko vzamem čas za krožke in tekmovanja, ki me veselijo. Velika zahvala pa gre tudi staršema, ki me vozita na obšolske dejavnosti in me pri njih tudi podpirata.

Praviš, da ti šport in glasba enako veliko pomenita. Kaj pa bi izbral v primeru, če obojega ne bi mogel uskladiti?

To bi bila zelo težka odločitev in ne vem, kaj bi izbral, saj mi oboje zelo veliko pomeni. Zaenkrat o tem ne razmišljam, ker verjamem, da se bo tudi v prihodnje dalo uskladiti urnik za obisk glasbene in rokometne. Pravijo, da je zdrav duh v zdravem telesu najboljša pot.

Zagotovo si se tudi letos udeležil različnih tekmovanj. Na katero priznanje si najbolj ponosen?

Najbolj sem ponosen na srebrno priznanje v logiki, saj je to zelo zahtevno področje. Kljub odličnemu rezultatu sem malo vseeno razočaran, saj mi je do zlatega priznanja zmanjkala ena sama točka. Udeležil sem se še državnih tekmovanj iz matematike, kemije, biologije in fizike, kjer sem dosegel tudi nekaj srebrnih priznanj.

Kako boš preživel počitnice? Glede na to, da se šolsko leto bliža h koncu, najbrž imaš kakšne načrte ...

Počitnice bom preživel tako kot vsa leta doslej. Veliko bom zunaj, v naravi, kjer bom animiral mlajša bratca. Nato grem na morje, pa na počitnice k sorodnikom, malo na izlete po Sloveniji in še kaj zanimivega se bo našlo.

Kakšni pa so tvoji načrti za prihodnost?

Septembra grem v Škofijsko gimnazijo Antona Martina Slomška v Maribor. Slišal sem, da se tam vedno kaj zanimivega dogaja skozi celo šolsko leto. Po opravljeni maturi se želim vpisati na farmacijo.

Brina Kolarič, 7. b

Vestna in vztrajna učenka Eva Čagran

Nam najprej poveš nekaj o sebi?

Sem Eva Čagran, učenka 9. a razreda in letos zaključujem osnovno šolo.

Skozi vsa ta leta smo spoznali, da ti učenje ne dela težav. Kako uskladiš čas za učenje z drugimi dejavnostmi?

Veliko si zapomnim že pri samem pouku, zato mi popoldan ostane veliko časa za ostale aktivnosti. Če pa se že kdaj zgodi (na srečo le redkokdaj),

da se mi v šoli kaj zalomi, zame velja, da je učenje na prvem mestu, vse ostalo pa malo počaka.

V lanskem in letošnjem šolskem letu si tekmovala v različnih tekmovanjih iz znanja. Katere dosežke bi izpostavila?

Za lansko šolsko leto bi izpostavila kar tri dosežke, to so srebrna priznanja iz državnih tekmovanj v matematiki, kemiji in v znanju o sladkorni bolezni. V letošnjem šolskem letu pa sem na državnih tekmovanjih prejela eno srebrno priznanje, in sicer v znanju o sladkorni bolezni.

Si bila mogoče že kdaj presenečena oziroma razočarana nad rezultati?

Nad rezultati sem že bila presenečena, pa tudi razočarana. Vendar me nobeno razočaranje ne ustavi, saj si zadam nov cilj in se potrudim, da je naslednjič boljše.

Kateri predmet v šoli imaš najraje?

Najraje imam kar dva predmeta, to sta kemija in biologija.

Ali si pri kakšnem testu kdaj goljufala?

Bilo bi malce nenavadno, če ne bi nikoli goljufala (smeh).

Zraven odličnih ocen imaš tudi smisel za ples in kuhanje. Kdo te je navdušil za eno in kdo za drugo?

Za ples se navdušujem sama, saj mi je plesanje že od nekdaj zelo všeč. Za kuhanje pa me je navdušila mama, ki izvrstne, zdrave in okusne recepte stresa kar iz rokava.

Kaj pa tvoje srednješolsko izobraževanje? Nam zaupaš, v katero srednjo šolo si se vpisala in zakaj prav v to?

Vpisala sem se v Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo Maribor, smer zdravstvena nega. To šolo sem si izbrala predvsem zato, ker me veseli delo z ljudmi in ker rada pomagam tistim, ki pomoč potrebujejo.

Kako preživljaš svoj prosti čas?

Večino svojega prostega časa preživim v naravi. Veliko kolesarim, ker pa se zelo rada gibam, se večkrat odpravim tudi na daljši tek.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Trenutno je moj cilj, da uspešno dokončam srednjo šolo. Kam pa me bo pot vodila po srednji šoli, pa se pustim presenetiti.

Žan Černesl in Aljaž Krajnc, 7. a

... učiteljico Karmen Fekonja

Najprej se nam na kratko predstavite.

Ime, priimek: Karmen Fekonja

Starost: odrasla oseba

Poklic: učiteljica nemščine, angleščine

Zaposlena: OŠ Gorišnica

Dovolj kratko? Ne? Potem pa še nekaj dodajmo...

Imam vrt, 20 kubikov bukovih drv, ki jih dnevno gledam, božam, tipam in z zadovoljstvom ugotavljam, da se lepo sušijo, mačka Jerryja in mačko, ki jo je Jerry visoko brejo pripeljal k nam in pet malih muckov (po treh tednih smo z žalostjo ugotovili, da jih je šest).

Ko berete ta intervju, zagotovo obračate oči, kimate z glavo in se sprašujete, če tej osebi, ki to piše, delujejo vse tiste celice, ki so odgovorne za normalno delovanje človeka. Vse je v redu, brez skrbi. Tukaj vam predstavljam samo svoj karakter. Sem pač takšna, da pri vsaki besedi, sliki, v določeni situaciji dobim neko asociacijo, ki mora nemudoma ven iz mene.

Si lahko predstavljate, kako nezdrave so zame pedagoške konference? Biti tiho, samo poslušati, nič reči, razen pod točko razno. Se zavedate, kaj vse se nabere v moji notranjosti, kako težko je to obvladovati? Dejstva govorijo, da zadrževanje misli in besed v sebi udari na ščitnico. Če bom zbolela na ščitnici, bo kriv ravnatelj in to bo sedaj moral žal izvedeti preko medijev. Če bi mu bilo kaj mar za naše zdravje, bi imeli letno samo dva sestanka – enega na začetku, drugega na koncu šolskega leta, obe ma pa bi sledil TEAM BUILDING.

Zakaj ste se odločili ravno za poučevanje nemščine in angleščine?

Ko sem končala osnovno šolo, nisem vedela kam, zato sem se odločila za gimnazijo, da bi lahko še štiri leta razmišljala, kaj želim postati. Ko je bil zadnji dan gimnazije, so že vsi moji sošolci vedeli, da bom študirala nemščino in angleščino, samo jaz še ne. »Pa naj bo nemščina in angleščina,« sem se odločila. Navsezadnje sem si vse zapomnila pri pouku, snov pa sem poglobila v odmoru pred uro. »Toda učiteljica že ne bom,« sem nadaljevala v istem stilu. Najbrž me je bilo strah, da ne bom sposobna manipulirati z učenci, grizlo me je vprašanje, kako me bodo sprejemali, nikoli pa nisem dvomila v to, da ne bi znala posredovati svojega znanja.

Kdaj v poklicu učiteljice najbolj uživate?

Vedno, ko učenci ustvarijo pogoje za to. Vaš uspeh je moja sreča, zadovoljstvo in smisel mojega dela, ki mi daje nov polet in navdih. Veliko več kot to pa mi pometi vse tisto, kar izžareva iz vas samih: toplina, pogled, ki mi potrdi, da me sprejemate, besede, ki privrejo iz srca in sežejo do srca. Vsakdo je lahko svoj majhen univerzum. Če bi vsi ljudje v sebi nosili univerzum uravnovešenosti in harmonije, ne bi bilo gorja. Kot učiteljici mi je dana možnost, da lahko nekaj postorim tudi na tem področju in to sta zame največja sreča in izziv.

Če ne bi bili učiteljica, bi bili ...

... ne bi bila to, kar sem. Učenci nesporno in neopazno oblikujete tudi mene. Zanima me na tisoče stvari, vendar ne znam odgovoriti, kaj bi želela postati, če ne bi bila učiteljica. Ugotavljam, da rabim adrenalin in mlado generacijo okrog sebe.

Kako bi izgledala vaša sanjska učilnica?

Morala bi imeti več prostora za vse delovne liste, ki so namenjeni diferenciaciji, utrjevanju in poglobljanju snovi.

Kaj radi počnete v prostem času?

Ta je prej zapolnjen z aktivnostmi kot s počitkom. O nekaterih rečeh mi je nerodno

govoriti, vendar so mi sodelavci zabijali, da moram spregovoriti. Kljub temu bom nekatere izpustila; morda več o tem kdaj drugič.

Kuham z ljubeznijo, ker rada dobro jem. Ker želim vedeti, kaj jem, imam vrt. Pri kuhanju rada eksperimentiram. Preživi z delom lastnih rok je zame že od nekoč izziv.

Rada imam naravo, morje, glasbo, petje in ples. Znam pritiskati tudi na tipke klavirja. Znanje o notah je sicer tonilo v pozabo, zato igram po posluhu. Igranje na bobne je cool.

V preteklosti sem imela dve razstavi grafik in akvarelov.

Lotim se vsakega dela v hiši – manjših zidarskih del, polaganja ploščic, sanacije balkona, odtokov okrog hiše, pleskarskih del ...

Če bi imeli milijon evrov, bi ...

Za srečo ne rabim milijonov.

Kateri je vaš moto v življenju?

CARPE DIEM, čeprav mu ne moreš vedno slediti, saj si ujet v času in ljudeh, s katerimi živiš.

Moje življenje definirajo še nekatera spoznanja:

V malih, drobnih rečeh je sreča.

Osreči druge in sam boš srečen.

Vse opravi z ljubeznijo, potem boš opravil vse z lahkoto.

Govori resnico. Če govoriš resnico, se nimaš ničesar bati. V resnici je moč.

Na svetu ni močnejše energije od ljubezni.

Že ves čas se sprašujem, zakaj moram govoriti o sebi. Malo mi je sumljivo. Vse skupaj namiguje na govor ob odprtem grobu in na dokazovanja vseh medalj 1., 2. in 3. reda in odpete Tišine.

Pa naj bo zdaj tišina, dovolj je bilo žongliranja s črkami.

Nika Kralj in Teja Feguš, 7. b

Foreword: »Dear Lord, look at that warm weather, and we're here, at school, cooking our brains with homework and studies! Not for much longer if I'm allowed to voice my mind, only a few more weeks and then we're out of here, for two months that is... But you know what? I would take those two months over two days. Let's get this over with I'm not fully done with this school year yet, see you soon summer break!!«

Written by Mojca Zamuda, 8. b

Chuck Norris jokes

Darwin's Theory of Evolution doesn't exist. There only exists a list of animals Chuck Norris allowed to live.

Chuck Norris was the first man on the Mars. That's the reason why there are no life signs.

Chuck Norris did not committed a suicide. Suicide committed Chuck Norris.

Chuck Norris was the first man to count to infinity, twice!!

By Lukas Enej Holcer, 8. a

Holidays

Holidays are coming,
School days are running.
We'll all get a report card,
And goodbyes will be hard.

Risba: Jan Petek, 3. a

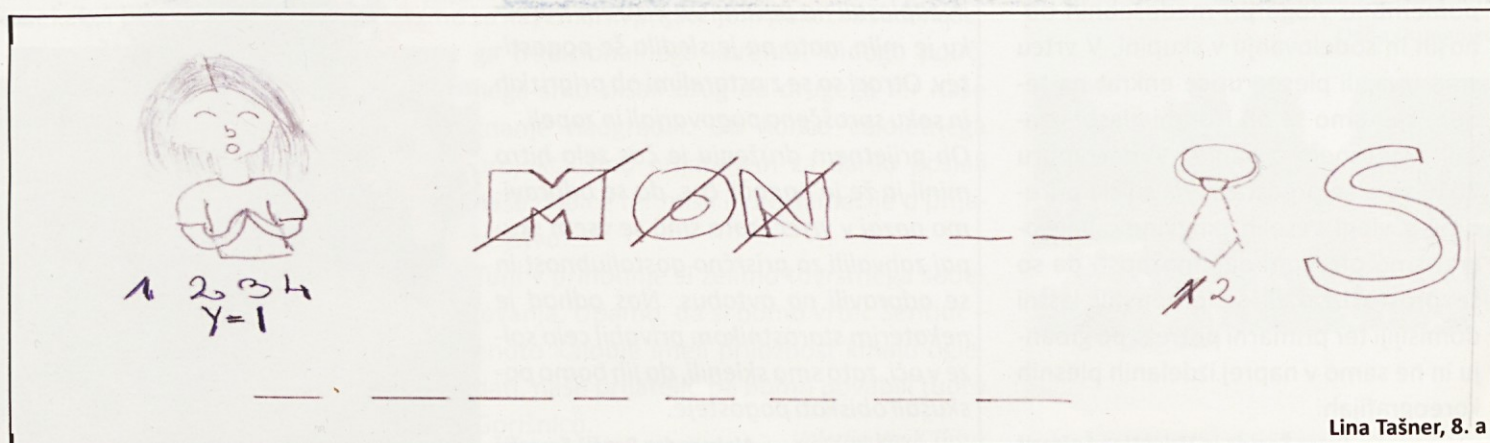
It's May,
And we all pray,
That June will be here
soon,
So we can stay up late and
watch the moon.

By Lina Tašner, 8. a

Highlights from the school year 2016/17 for us, the 8th graders

In September 2016 everyone came back to school, although not everyone was excited about that, but now almost everyone is happy. May be because school is almost over, but I choose to believe it's because at all the exciting things that have happened this year. The 8th graders were very successful at a lot of different competitions. Luka Černesl won two gold prizes, at Physics and Maths. He also won a silver prize at Kengurujček and a Biology competition, called Proteus. Lukas E. Holcer won a gold prize at EPI English reading badge. Our dancers won a gold prize in group dancing and production. Our cooks also won a gold prize at Zlata kuhalnica. We tasted their food at the day of school and it was delicious! Speaking of, at the day of school, we attended numerous of workshops and it was fun. Many activities have happened at our school this year and I hope next year will be as interesting and successful as this one. And now, we can't even wait for our final trip to Bled, I believe it will be amazing.

By Lucija Borak, 8. b

Lina Tašner, 8. a

Ustvarjalne urice v vrtcu Pohodništvo v vrtcu

Ustvarjalnost je sposobnost, ob kateri se ustvarja nekaj novega, kreativnega, spontanega in izvirnega. Pri ustvarjalnih uricah smo izhajali iz tega, da so otroci samostojno ustvarjali, ugotavljali, načrtovali, preizkušali, izdelovali in vrednotili. Otrok je lahko dal svoj prispevek in idejo, ki je bila enakovredna drugim. Spoznavali so različne materiale, tehnike in orodja. Ustvarjali smo pozitivno in ugodno klimo, ki je vplivala na aktivno raziskovanje. Izdelke smo razstavljali v prostorih vrtca, starši otrok pa so si jih z veseljem ogledali.

Petra Šegula in Simona Žnidarič Tomažič

Plesne urice v vrtcu

Ples je umetnost, pri kateri otroci z gibanjem doživljajo različne vsebine. Skozi ples se otroci izražajo, razvijajo domišljijo in ustvarjajo. Plesno izražanje ima pomembno vlogo pri medosebnih odnosih in sodelovanju v skupini. V vrtcu smo izvajali plesne urice enkrat na teden, kjer smo se ob izbrani glasbi izražali v plesnem gibanju. V decembru 2016 smo se predstavili na šolski prireditvi v vlogi veselih pingvinov. Velikokrat smo otrokom dali možnost, da so se prosto izražali, se prepustili lastni domišljiji ter primarni potrebi po gibanju in ne samo v naprej izdelanih plesnih koreografijah.

Petra Šegula in Valentina Šoštarčič

Pohodništvo v vrtcu označuje rekreativno hojo po pešpoteh in brezpotjih. Otrokom približa naravo in jim priča o osupljive razglede razgibane pokrajine. Hoja, ki je osnovna oblika gibanja, otrokom nudi ugodje in sprostitve. Tudi v letošnjem šolskem letu smo v okviru

pohodništva raziskovali nove poti, gozdove, travnike in lokalne znamenitosti. V jesenskem času smo spoznavali gozd v barvnih odtenkih, izdelovali hiške za škrate iz vej, rogovil in listja. Najlepši pohod po pripovedovanju otrok pa je bil škratov pohod v temi in snegu. Dobili smo se pred vrtcem, kjer so nam škratje pustili zemljevid, ki je vodil do zaklada. Na pot smo se odpravili s svetilkami, saj smo morali poiskati zaklad. Sredi gozda nas je čakal pravi zaklad s cekini. V spomladanskem času smo si ogledali Dominkovo domačijo in obiskali ribnik na Forminu. Na pohodih smo srečevali in spoznavali številne prebivalce v gozdu, na travniku in poteh. Poti smo si popestrili s petjem pesmic, največkrat je bila zapeta pohodniška himna Kekčeva pesem. Na pohodih so nas čakale uganke, naloge in igre. Vsak pohod je bil za otroke edinstven in neponovljiv, z obilo razvedrila in zabave.

Petra Šegula in Nevenka Maltarič

Medgeneracijsko srečanje

V skupini Oblački smo se v tem šolskem letu velikokrat srečali s tematiko starejših ljudi: o njih smo se pogovarjali v decembrskem času, ko nas je obiskal Timotejev dedek, gospod Zvonko Mikša, ki je z nami pekel piškote, v pustnem času, ko smo skupaj s starejšimi občankami izdelovali pustne duhce, v marcu, ko smo se pogovarjali o naših družinah in v mesecu maju, ko smo spoznavali poklice.

Zato smo se v četrtek, 11. 5. 2017, z avtobusom odpravili v Dom upokojencev Ptuj, Enoto Muretinci, kjer smo lahko spoznavali delo zaposlenih v domu upokojencev in se obenem z ostarelimi tudi družili. Vsi so nas bili zelo veseli in nas prijazno sprejeli. Skupaj smo se odpravili na sprehod po njihovem skrbno vzdrževanem vrtu. Ogledali smo si različne cvetlične grede, ribnik, hlev s kozami, na poti pa se nam je pridružila tudi muca. Med sprehodom so se otroci z ostarelimi pogovarjali, jim zaupali kakšno svojo dogodivščino, oni pa so jih z veseljem poslušali in jim povedali kakšen spomin iz njihovega življenja. Sledila je jutranja telovadba na terasi doma, kjer smo se dobro razgibali. Telovadbo smo zaključili z igro z žogami. Otroci so ostarelim pripravili tudi kratek program, zapeli nekaj pesmi in zaplesali na pesem Ob bistrem potočku je mlin, nato pa je sledila še pogostitev. Otroci so se z ostarelimi ob prigrizkih in soku sproščeno pogovarjali in zapeli. Ob prijetnem druženju je čas zelo hitro minil in že je napočil čas, da se odpravimo nazaj v vrtec, zato smo se vsem skupaj zahvalili za prisrčno gostoljubnost in se odpravili na avtobus. Naš odhod je nekaterim starostnikom privabil celo solze v oči, zato smo sklenili, da jih bomo poskušali obiskati pogosteje.

Aleksandra Bračič Emeršič

Podpis EKO listine v Vrtcu Gorišnica

Okolje, v katerem živimo, je neprecenljivo – obdano s čudovito naravo, ki pa jo je treba varovati in ceniti. V Vrtcu Gorišnica posvečamo posebno pozornost odgovornemu odnosu do narave, zato se trudimo otrokom privzgojiti, da jo bodo spoštovali in varovali zase in za prihodnje rodove.

V četrtek, 20. 4. 2017, smo v Vrtcu Gorišnica naredili še zadnji korak k pridobitvi naziva EKO VRTEC – podpis Ekolistine. Otroci so na hodniku vrtca uživali ob igri z didaktičnimi igračkami iz odpadnih materialov. Starejši otroci so poskrbeli tudi za kulinariko: pripravili so namaze in napitke iz zelišč in agrumov. Pridružila se nam je tudi ekologinja, Saša Zavratnik, ki nam je v svojem kotičku predstavila nekaj zanimivih poskusov in življenje živali v vodi, pri čemer je poudarila pomen čiste vode za njihov obstoj.

Na svečani slovesnosti ob podpisu Ekolistine nas je obiskal tudi g. Dane Katalinič, Eko koordinator za vrtce, ki je opazil in povedal, kako zelo lepo okolje nas obdaja in kako neprecenljivo je, ker je ptičje petje naš vsakdan, kar vsem ljudem ni več dano. Predstavila se je folklorna skupina vrtca, zbor vrtca je dan popestril s petjem, otroci starejših skupin pa so nam povedali, kaj lahko naredijo za ohranjenje narave. Poseben trenutek je nastopil, ko so ob koncu slovesnosti otroci vseh skupin ponosno zapeli svojo Eko himno.

Sandra Prapotnik in Petra Šegula

Mavrica prijateljstva - projekt skupine »Sončki«

V letošnjem šolskem letu smo se odločili, da v skupini Sončki vrtca Gorišnica izvedemo malce drugačen in nov projekt. Skupaj s prijatelji iz vrtca Šentjur – enoto Kalobje smo ga poimenovali »Mavrica prijateljstva«.

Že samo ime naznanja, da smo krepili vezi med prijatelji ter spoznavali širše okolje. Cilji, ki smo jim sledili ter jih realizirali, so bili:

- povezovanje otrok iz različnih krajev in sklepanje novih prijateljstev,
- razvijanje interesa in zadovoljstva ob odkrivanju širšega sveta zunaj domačega okolja,
- seznanjanje z različnimi načini komuniciranja in prenosa informacij (računalnik) ter komuniciranja s pomočjo računalnika.

Ob vsem tem smo spoznali ter se tudi pri otrocih v predšolskem obdobju naučili varne rabe interneta. S prijatelji iz vrtca Kalobje smo se namreč nekajkrat med letom srečali preko video klica. Pomahali smo si v pozdrav, si povedali, kaj smo se do takrat naučili, predstavili vsak svoj kraj in njegove zanimivosti. Najbolj zanimivo srečanje je vsekakor bilo ob pustnem času, ko smo se našemili in prijateljem pokazali tudi našega tradicionalnega kurenta. Mnogo poučnega smo slišali drug od drugega ter naše znanje nadgradili. Ob koncu celoletnega projekta smo prijateljem za darilo poslali naše risbice ter misli in deklamacije o prijateljstvu.

Tudi v prihodnje si želimo tovrstnega sodelovanja. Upamo, da si bomo vrtec Šentjur – enoto Kalobje imeli priložnost kmalu ogledati, naše prijatelje pa bomo povabili tudi v Gorišnico.

Valerija Vnuk Tušak

Plavalni tečaj

Predšolski otroci skupin Balončki in Obrački so že nestrpnost odštevali dneve do plavalnega tečaja, ki smo ga izvedli od 15. do 19. maja 2017 v Termah Ptuj.

Ko je končno napočil ta dan, so otroci preverili svoje nahrbtnike, ali je v njih vse, kar potrebujejo za plavalni tečaj. Dodali so še plastenko vode in se odpravili na avtobus. Med vožnjo smo se pogovarjali, ali veselo prepevali. Čas nam je hitro minil in že smo prispeli na težko pričakovani cilj. V garderobah smo se preoblekli v kopalke, nato pa so po otroke prišli plavalni učitelji. Hitro so se stuširali in že so bili v bazenu, kjer so veselo začofotali.

Vaditelji so otroke seznanili s pravili in nadaljevali z igrami v vodi, ki so jih poimenovali Popotovanje po kurentovi deželi. Večina otrok je z veseljem čofotala po vodi, nekaj pa je bilo tudi takšnih, ki jim je bilo neprijetno, če jih je voda poškopila po glavi, kaj šele, da bi glavo potopili pod vodo. Toda pod vodstvom skrbnih vaditeljev in vaditeljice plavanja, ki so s svojo strokovnostjo, pojavo, razigranostjo, neizmerno potrpežljivostjo in zabavno animacijo pritegnili vsakega otroka, je ta težava hitro izpuhtela.

Prav vsi otroci so v tem petdnevem tečaju svoje čofotanje po vodi nadgradili, nekateri so celo splavali ali izpopolnili plavalno tehniko. Zadnji dan je otroke čakal še preizkus znanja, kjer so lahko pokazali svoj napredek. Sledila je podelitev diplom.

Kljub obilici dela in vsakodnevni prijetni utrujenost je bilo ves čas slišati prijeten otroški smeh in navdušenje.

Aleksandra Bračič Emeršič in
Lidija Domanjko

Otroška folklorna skupina Vrtca Gorišnica

Spet je leto naokrog in za nami so vsi nastopi, druženja in vesele uri, ki smo jih preživeli ob spoznavanju in poustvarjanju kulturne dediščine.

Otroci folklorne skupine Vrtca Gorišnica so se v aprilu 2017 udeležili srečanja otroških folklornih skupin Sedem korakov, ki je potekalo v Podlehniku. Nastopilo je 15 sku-

pin, skupaj 330 otrok. Srečanje se je izvajalo v kulturni dvorani v Podlehniku. Predstavili smo se s spletom Sirota. Otroci so se zelo potrudili, zato nam je nastop dobro uspel.

Meseca maja 2017 smo se udeležili državne revije ljudskih pesmi, plesov in običajev Pika poka pod goro v Rogaški Slatini. Nastopilo je 25 skupin, zato je bilo srečanje v dveh delih. Otroci so zelo dobro nastopali in osvojili srebrno priznanje. Pot domov je bila zelo vesela, saj

Dan šole in vrtca

7. aprila 2017 sta praznovala naša šola in vrtce, ki ju je zaznamovalo pestro dogajanje. Skupine vrtca so pripravile posebne delavnice na temo pravljič.

Najmlajša skupina, Mehurčki, se je posladkala s palačinkami in se odpravila po poti pravljičice pogledat, »Kdo je napravil Vidku srajčico.« V skupini Škrati sta strokovni delavki predstavili novo glasbeno pravljičico z naslovom Zajčkova hišica. Otroci so uživali ob pripovedovanju, petju in gibalnem prikazovanju. Zvezdice so se podale po poti Zvezdice zaspanke in v gozdu poiskale skriti zaklad. Skupaj s skupino Sončki so skozi gozdna vrata vstopili v gozdno igralnico, kjer so se odvijale različne pustolovščine. Sončke je v gozd popeljala pravljičica Moj dežnik je lahko balon, igre z Zvezdicami, srečanje z lovcom in skupino Mavrica pa jim je dan naredilo še posebej zanimiv. Skupina Mavrica se je odpravila na pohod Mačka Murija. Leto jih je vodil najprej na palačinke, nato pa po poti skozi gozd. V gozdu so namesto Rdeče kapice srečali lovca in Sončke. Uspešno so morali opraviti pet nalog, pri zadnji postaji pa so iskali skriti zaklad, katerega je pripravil in zelo dobro skril sam Maček Muri. V skupini Kapljice so se podali na orientacijski pohod. Preko nalog, ki so jih nastavili nagajivi palčki, so poiskali Sneguljičico, ki jih je na cilju pričakala z nagrado. V nalogah, ki so jih morali opraviti, so bile uganke, gibalne vaje, petje pesmic, štetje in deklamacije, ki so se navezovalle na pravljičico Sneguljičica in sedem palčkov. V skupini Lunice so se prav tako podali na orientacijski pohod, ki ga je vodil škrat Direndaj. Otroci so sledili navodilom škrate Direndaja in izpolnjevali zastavljene naloge. Pot jih je vodila do šole in nato proti pokopališču, kjer so zavili v gozd, ob koncu pa jih je pripeljala do igrišča in šole, kjer so se posladkali s slastnimi palačinkami. Ogledali so si tudi nove učilnice in preizkusili interaktivno tablo. Orientacijski pohod z naslovom Kam se je skrila Čebelica Maja so izvedli tudi v skupini Balončki. Zastavili so si deset nalog, ki so jih pripeljale do ogleda čebelnjaka pri Dominkovi domačiji. V predšolski skupini Oblački so ob dnevu šole strokovne delavke otrokom zaigrale lutkovno predstavo z naslovom Rdeča kapica. Pravljičico so obnovili in prepevali pesmi Rdeča kapica. Otroci so se igrali še spomina z junaki iz Rdeče kapice, sestavljali zaporedje zgodbe, barvali pravljične junake ter si izdelali svoje lutke na paličici. Nekateri so zaigrali svojo lutkovno predstavo. Sledilo je sladkanje s palačinkami in nastop na prireditvi ob dnevu šole.

To je bil vrtčevski doprinos k praznovanju naše šole in vrtca. Dan je bil zares poseben.

Valerija Vnuk Tušak

smo se na avtobusu zabavali, peli pesmi in si pripovedovali šale.

To je bil zadnji folklorni nastop otrok skupine Balončki in Oblački. Tukaj se naše poti razhajajo, saj se otroci poslavljajo od vrtca in v jeseni vstopajo v hišo učenosti. Želiva si, da bi tudi v naslednjih letih obiskovali folklorno dejavnost in tako pomagali ohranjati slovensko kulturno dediščino.

Zahvaljujeva se staršem folklornikov, ki spodbujajo svoje otroke in jih spremljajo na nastopih – njihova prisotnost otrokom, pa tudi nam, vzgojiteljicam, veliko pomeni.

Andreja Fekonja in Nataša Žnidarič

Obisk Policijske postaje Gorišnica

S policistom, gospodom Marjanom Vrtičem, smo sodelovali že v okviru projekta Pasavček. Otroci so bili njegovega obiska zelo veseli, zanimalo jih je vse v povezavi z njegovim delom. Da pa bi delo policistov spoznali še bolje, nas je povabil na ogled Policijske postaje Gorišnica. Otroci skupine Oblački so vabilo z navdušenjem sprejeli in tako smo se v torek, 23. 5. 2017, odpravili na pot. Vse od Vrtca Gorišnica pa do policijske postaje vodi pločnik, zato smo se na obisk odpravili kar peš. Na policijski postaji nas je tudi tokrat sprejel policist Marjan. Najprej nas je pozdravil in otroke povprašal, kaj bi si najraje ogledali. Odgovori so bili zelo pestri, a najbolj so jih zanimale pištole in avtomobili. Zatem smo se odpravili do komandirja, gospoda Milka Panikvarja, ki nas je prijazno sprejel in nam na kratko predstavil svoje delo ter nam povedal, da prav ta dan mineva 10 let od odprtja novih prostorov Policijske postaje Gorišnica. Nato smo si ogledali pisarne, sejno sobo in sobo za podajanje izjav. V tej sobi so imeli možnost opazovati drug drugega skozi steklo, ki je v prvi sobi videti kot ogledalo in skozi njega ne vidiš v drugo sobo, medtem ko v drugi sobi skozenj lahko opazuješ celotno dogajanje v prvi sobi. Otroci so se ob tej ugotovitvi zelo zabavali. Sledilo je še ogled zaporov in policijskih vozil, ki so na otroke naredila prav poseben vtis, saj so vanje lahko tudi sedli. Vsi policisti so nas z navdušenjem sprejeli in nam z veseljem predstavili svoje delo. Policistom smo se za tako pestro vodenje zahvalili in se polni vtisov odpravili proti vrtcu. Obisk policijske postaje je še dolgo ostal glavna tema pogovora med otroki.

Aleksandra Emeršič Bračič

... g. Ivana Brumna

Tokrat smo obujali spomine pri gospodu Ivanu Brumnu.

Katerega leta ste začeli obiskovati osnovno šolo in kdaj ste jo končali?

Osnovno šolo sem začel obiskovati leta 1952, pri 7. letih. Končal sem jo leta 1960, s 15. leti.

Kje ste hodili v osnovno šolo?

Hodil sem v osnovno šolo v Podgorcih.

Koliko učencev je bilo v vašem razredu?

V mojem razredu je bilo 45 učencev. OŠ Podgorci je bila štiriletka. Bilo je osem oddelkov. Štirje oddelki so bili zjutraj, štirje pa popoldan. Po končanih štirih letih smo morali v šolo v Veliko Nedeljo.

Ali so bili takrat učitelji podobni današnjim?

Učitelji so bili veliko bolj strogi, večkrat so nas kaznovali s palico.

Katera učiteljica vam je najbolj ostala v spominu in zakaj?

Najbolj mi je v spominu ostala učiteljica Milena Kirbiš, ker je bila najbolj prijazna učiteljica in je imela rada otroke.

Kaj pa sošolec?

Moj najboljši sošolec je bil Viktor Munda, saj sva bila soseda in sva se dobro razumela.

Ste dobivali hude kazni?

Ja, v šoli smo dobivali hude kazni, ker smo bili zelo poredni in smo veliko na-

gajali. Za kazen smo bili tepeni s šibo, pa tudi »po šoli« smo morali ostajati.

Kdaj ste se učili?

Učil sem se popoldan ali zvečer, saj sem prej moral pasti živino, imel pa sem tudi veliko dela na njivah in travnikih.

Kaj vam je iz mladih let najbolj ostalo v spominu?

Najbolj mi je ostala v spominu paša živine s prijatelji, pohajkovanje po vasi, velikokrat smo tudi naga-jali ljudem (rabutali smo sadje). Lepo je bilo tudi ličkanje koruze, ko se je zbralo več sosedov, med delom smo peli in se veliko smejali.

Ali ste se poleg šolanja ukvarjali še s čim drugim?

Da, bil sem gasilec do leta 1970.

Če bi primerjali šolanje danes in nekoč, ali so kakšne razlike?

Razlike so velike, saj smo včasih imeli le 3 zvezke, bili smo veliko tepeni. V šolo smo hodili bosí.

Kakšni so vaši današnji dnevi, s čim se ukvarjate?

Današnje dneve veliko kuham in peš-čim, kolesarim in igram harmoniko.

Kaj bi ob koncu želeli sporočiti našim učencem?

Želim jim mnogo uspehov, dobrih ocen, prijateljstva in razumevanja. Imejte se radi!

Tea Brumen, 7. a

Naravoslovni dan Zdrava prehrana

V četrtek, 16. 3. 2017, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda naravoslovni dan na temo zdrava prehrana.

Naravoslovni dan se je začel ob 8.25 uri. Zbrali smo se pred šolo in odšli v občinsko kulturno dvorano. Tam nam je predstavnica podjetja Sodexo, ga. Lucija Norčič, predstavila pomen zdravega prehranjevanja. Po predavanju smo odšli v učilnice in pričeli s pripravo smoothijev. Drugo uro sta prišla dva izkušena čebelarja. Predstavila sta nam čebele in njihove proizvode. Ko je ura minila, smo se odpravili v likovno učilnico, kjer smo naslednji dve uri s pomočjo gospodinj iz Društva gospodinj pripravljali različne solate. Naredili smo fižolovo, krompirjevo, sadno in ajdovo solato. Osmošolci so imeli še delavnico »Ptujski lük«, ki jo je izvedla ga. Anja Pignar. Učenci, ki smo se prijavi na tekmovanje iz matematike, pri zadnji uri nismo sodelovali. Pisali smo teste in se borili za bronasta Vegova priznanja.

Dan je hitro minil. Bil je poln lepih doživetij.

Teja Feguš, 7. b in Jan Černesl, 7. a

Sejem Altermed, oziroma kako so nas oblegale znane osebe

V petek, 10. 3. 2017, smo se z mentoricama Tino B. Kokot in Andrejo Kolarič odpravile na Sejem Altermed v Celju. Letošnja tema sejma, s katerim sodeluje tudi Eko šola, je bila »odgovorno s hrano«. Učenke 9. b (Lana, Sara, Nika, Julija H., Ema in Julija P.) smo se predstavile na degustacijskem odru. Pripravile smo dve jedi: namaz iz bučnih semen in bučnega olja ter palačinke z bučno-jabolčno marmelado. Na majhnem odru smo se odlično znašle in dokaj številčni publiki pripravile okusne jedi. Da pa je bil naš dan popoln, je poskrbel kuharski šef Bine Volčič. Prišel je do našega odra in nas povprašal o naših jedeh; seveda smo ga tako navdušile, da se je hotel z nami slikati. Toda to še ni vse! Ko smo se sprehajale po sejmu, nas je s kamero ulovil simpatični Dejan Krajnc iz skupine Poskočni muzikanti. Ker smo super zapele, smo zaslužile 10 evrov, pa še slikal se je z nami. ... in dan je bil popoln...

Učenke 9. b

Reciklirana kuharija

Učenci iz 4. b razreda (Anže Bezjak, Naja Geč, Iza Visenjak in Rahela Zamuda) smo se prijavi v projekt Eko šole z naslovom Hrana ni za tjavendan in sodelovali v Lidlovem razpisu Reciklirana kuharija. Sestavili smo recept za pripravo sladice Reciklirane kroglice (podobno, kot čokoladne bombice). Pripravo sladice smo posneli in tako je nastal triminutni filmček s postopkom priprave. Sama priprava je enostavna in primerna za mlajše otroke, ker je brez pečenja, uporabijo pa se živila oziroma sladkarije, ki nam ostajajo.

V kategoriji druge triade smo osvojili 1. mesto. Nagrado smo prejeli na zaključnem dogodku Hrana ni za tjavendan, ki je bila 8. junija 2017 na gradu Jable v Trzinu. Vsi zmagovalni recepti bodo objavljeni tudi v knjižici Reciklirana kuharija. Naša mentorica je učiteljica Irena Forštnarič.

Naja Geč, 4. b

Na OŠ Gorišnica radi kuhamo

Na OŠ Gorišnica že nekaj let radi kuhamo, pa ne le pri gospodinjstvu, pač pa tudi izven rednega pouka. Namreč, že tretje leto zapovrstjo sodelujemo v projektih Zlata kuhalnica in Kuhnepato. Učenci se v vlogi kuharjev odlično počutijo in na tekmovanjih dosegajo zavidljive rezultate.

V četrtek, 4. 5. 2017, smo se udeležili tekmovanja za Zlato kuhalnico 2017, ki ga organizira Turistična zveza Slovenije. Regijsko tekmovanje, ki smo se ga udeležili, je tudi letos potekalo na Srednji šoli za gostinstvo in turizem Radenci. Letošnji izbrani jedi, ki smo ju morali pripraviti, sta bili po navodilih organizatorja »**kranjska klobasa kot osnovna sestavina glavne jedi**« in »**sladki skutini štruklji**«. Tekmovali smo še z enajstimi osnovnimi šolami. Našo kuharsko ekipo so sestavljale osmošolke Barbara Prelog, Julia Sok in Zala Geč ter sedmošolec, Žiga Jamnik. Na samem tekmovanju so lahko kuhali samo 3 člani, zato smo letos dali prednost puncam. Pripravile so Kranjsko klobaso z zeljno kremo in Sladke pehtranove štruklje. Pripravljeni jedi sta bili več kot odlični, zato smo se uvrstili v sam vrh. Osvojili smo zlato priznanje in se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo potekalo na Gostinsko-turističnem zboru Slovenije oktobra 2017 v Kranjski Gori.

Prav tako smo v letošnjem šolskem letu ponovno zelo uspešni pri projektu Kuhna-pato, ki ga organizira Društvo Vesela kuhinja. Tema letošnjega tekmovanja se glasi »otroci otrokom pripravimo zdravo tradicionalno slovensko kosilo«. Na šoli smo tako oblikovali 3 skupine učencev, ki so v določenih terminih za učence naše šole kuhale izbrana kosila. To kuhanje na ravni šole je bil predpogoj za uvrstitev na regijsko tekmovanje in finale. Novembra so učenci kuhali »Prleško (boom)betko« in sladico »Roža od moža«, januarja so pripravili »Ptujski pisker« in »Jabolčne kolačke«, zadnja skupina pa je v mesecu marcu za učence naše šole pripravila »Zimsko musako« in sladico »Naše šolske miške«. V mesecu aprilu smo se s skupino Veseli piskri, ki je kuhala Ptujski pisker in Jabolčne kolačke, udeležili regijskega tekmovanja, ki je potekalo v gostilni Rajh v Bakovcih pri Murski Soboti. Eva Čagran, Ana Zupanič, Žiga Jamnik, Lucija Zelenko, Žiga Vozlič in Jaka Antolič so tudi na tem tekmovanju dokazali, da iz OŠ Gorišnica prihajajo zares dobri kuharski mojstri. Dosegli so 3. mesto in se uvrstili v finale, ki je potekalo 31. 5. 2017 v gostilni Pečarič na Vrhovcih v Ljubljani. Tekmovanja se je udeležilo 18 kuharskih ekip iz cele Slovenije. Eva, Ana, Žiga, Lucija, Žiga in Jaka so Ptujski pisker in Jabolčne kolačke pripravili več kot odlično. Sotekmovalci in mentorji iz drugih šol so poskusili njihove specialitete in bili nad okusi navdušeni. Žal pa to ni bilo dovolj za komisijo. Niso nas razvrstili v sam vrh, smo pa dosegli 4. mesto. Učencem iskreno čestitam, saj so ponovno dokazali, da iz OŠ Gorišnica prihajajo dobri kuharski mojstri. Na tekmovanja sva učence pripravljala mentorica, Tina Erhatic in g. Darko Marin (področni vodja podjetja Sodexo), ki je v veliki meri zaslužen za to, da so naši učenci tako uspešni.

Tina Erhatic

Ekipa na tekmovanju za Zlato kuhalnico

Kranjska klobasa z zeljno kremo in Sladki pehtranovi štruklji

Skupina Veseli piskri

Ptujski pisker in Jabolčni kolački

Uspehi naših učencev na področnih in državnih tekmovanjih

Področna tekmovanja

- Področno tekmovanje OŠ v rokometu: **starejša dekleta** (3. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec: Darko Žnidarič
- Posamezno področno prvenstvo OŠ v šahu: **Jan Petek, Nino Bohinec, Urban Lindič, Jan Tomažič, Meta Vogrinec, Val Firbas, Jan Žuran, David Jelen, Andraž Kolarič, Jaka Antolič, Laura Horvat, Vita Irgolič, Anja Kociper, Zala Vesenjaj, Saša Arnuš, Nika Kralj, Maša Rižnar, Žiga Horvat, Tai Starčič, Luka Černesl, Patrik Škofič, Tilen Zrnec**; mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič
- Področno tekmovanje OŠ v rokometu: **starejša dekleta** (3. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec: Darko Žnidarič
- Regijsko tekmovanje iz angleškega jezika za učence 9. razreda: **Vidal Farasin**; mentorica: Karmen Fekonja
- Območno Cankarjevo tekmovanje: **Lucija Borak in Eva Čagran** (srebrno priznanje); mentorica: Marija Lovrec
- Področno tekmovanje iz znanja zgodovine: **Nika Peklar** (srebrno priznanje), **Žan Tušak** (srebrno priznanje) in **Lucija Borak**; mentorica: Tina Brodnjak Kokot
- Področno ekipno šahovsko tekmovanje OŠ v šahu: **Laura Horvat, Vita Irgolič in Meta Vogrinec** (1. mesto), **Jaka Antolič, Andraž Kolarič, Jan Žuran in Val Firbas** (7. mesto), **Nika Kralj, Zala Vesenjaj, Maša Rižnar in Anja Kociper** (2. mesto), **Tai Starčič, Tilen Zrnec, Patrik Škofič, Luka Černesl in Žiga Horvat** (8. mesto); mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič
- Področno tekmovanje iz fizike za Stefanova priznanja: **Žan Luka Kolarič, Luka Černesl** (srebrno priznanje), **Lucija Borak** (srebrno priznanje); mentor: Bojan Lubaj
- Regijsko tekmovanje Kuhna pa to: **Eva Čagran, Ana Zupanič, Žiga Jamnik, Lucija Zelenko, Žiga Vozlič in Jaka Antolič** (3. mesto); mentorica: Tina Erhatič, zunanji sodelavec: Darko Marin
- Projekt Varo na kolesu: **učenci 5. a razreda** (3. mesto); mentorica: Maja Benček
- Področno plesno tekmovanje ŠPF:
- 2. triada - posamezno (hip hop, pop, latino): **Kimi Kuhar** (1. mesto), **Vita Irgolič** (3. mesto), **Andraž Kolarič** (8. mesto), **Naja Geč** (14. mesto), **Adrian Munda** (16. mesto), **Natalia Ciglar** (23. mesto); ekipno: 1. mesto; mentorica: Irena Forštnarič, trenerka: Špela Valenko
- 3. triada - posamezno (hip hop, pop, latino): **Maja Petek** (3. mesto), **Eva Tilli** (6. mesto), **Neža Geč** (7. mesto), **Brina Kolarič** (7. mesto), **Karolina Cvetko** (11. mesto), **Ela Kolarič** (14. mesto); ekipno: 1. mesto; mentorica: Jelka Zaviršek
- 3. triada – plesni pari (standardni plesi): **Brina Kolarič in Sven Hameršak** (2. mesto)
- Plesna produkcija – Masaji : **Maja Petek, Eva Tilli, Neža Geč, Brina Kolarič, Karolina Cvetko, Ela Kolarič, Jana Geč, Zala Geč, Kiara Petrovič, Selina Žuran, Saša Arnuš, Pia Ozmec, Eva Čagran, Gabriela Ozmec, Julija Sok, Erika Kolar, tolkala: Anej Čurin, Timotej Bezjak** (1. mesto); koreograf: Jure Krajnc, mentorica: Irena Forštnarič
- Področno prvenstvo osnovnih šol v judu za področje Pomurja, Maribora in Podravja: **Ana Škerjanec** (1. mesto), **Lara Bezjak** (1. mesto), **Oskar Vrabčič** (1. mesto), **Ana Čurin Prapotnik** (1. mesto), **Tai Žuran** (1. mesto), **Gašper Hrga** (1. mesto), **Katarina Bezjak** (2. mesto), **Alja Arnuš** (2. mesto), **Jan Žuran** (2. mesto), **Matija Bezjak** (2. mesto), **Nika Murk** (3. mesto), **Blaž Bezjak** (3. mesto), **David Kelc** (3. mesto), **Nastja Korošec** (3. mesto); mentor: Alen Horvat, zunanji sodelavec: Franc Nasko
- Področno tekmovanje v rokometu za mlajše dečke: **ekipa mlajših dečkov** (4. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec: Darko Žnidarič
- Regijsko tekmovanje Zlata kuharnica: **Barbara Prelog, Julia Sok in Zala Geč, Žiga Jamnik** (zlato priznanje); mentorica: Tina Erhatič, zunanji sodelavec: Darko Marin
- Otroška varnostna olimpijada: **učenci 4. a razreda** (8. mesto), **učenci 4. b razreda** (4. mesto); mentorici: Andreja Kolarič in Manja Bezjak
- Regijsko tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov Štajerske in Pomurja: **Otroški pevski zbor** (zlato priznanje); zborovodja: Aleš Pevec
- Področno tekmovanje v atletiki: **Žiga Horvat** – 300 m (1. mesto), **Zala Vesenjaj** – met vortexa (2. mesto), **Blaž Vozlič** – 1000 m (2. mesto), **Neža Geč** – met vortexa (3. mesto), **Roland Elezaj** – 300 m (5. mesto), **Anej Čurin Prapotnik** – 60 m (6. mesto), **Urban Tement** – met vortexa (6. mesto), **Eva Čagran** – skok v višino (7. mesto), **Nik Ivančič** – skok v višino (9. mesto), **Katarina Bezjak** – skok v višino (9. mesto), **Ela Kolarič** – skok v višino (9. mesto), **Jana Geč** – met vortexa (9. mesto); mentorja: Zdravko Tobijas, Gorazd Šket

Državna tekmovanja

- Državno tekmovanje Zlata kuharnica: **Žiga Jamnik, Barbara Prelog in Eva Čagran** (5. mesto); mentorica: Tina Erhatič, zunanji sodelavec: Darko Marin
- Državno tekmovanje iz logike: **Nika Kralj, Anja Kociper, Lucija Borak, Eva Čagran, Erika Kolar in Žan Luka Kolarič**; mentorica: Tina Erhatič, zunanja sodelavka: Eva Reberc
- Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni: **Eva Čagran** (srebrno priznanje), **Vidal Farasin** (srebrno priznanje) in **Ana Zupanič** (srebrno priznanje); mentorica: Tina Erhatič
- Državno tekmovanje iz angleščine za 8. razrede: **Lucija Borak in Anže Petek**; mentorica: Karmen Fekonja
- Državno tekmovanje za Proteusovo priznanje: **Lucija Borak** (srebrno priznanje), **Luka Černesl, Vidal Farasin, Žan Luka Kolarič, Eva Čagran**; mentorica: Zdenka Zver
- Državno prvenstvo v šahu: **Nika Kralj** (2. mesto), **Laura Horvat** (33. mesto) in **Vita Irgolič** (37. mesto); mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič
- Državno tekmovanje iz znanja nemščine za devetošolce: **Julija Herga, Adrian Ciglar** (srebrno priznanje), **Nik Ivančič in Žiga Kristl** (srebrno priznanje); mentorica: Tina Brodnjak Kokot
- Državno tekmovanje iz zgodovine: **Nika Peklar** (zlato priznanje); mentorica: Tina Brodnjak Kokot
- Državno tekmovanje v znanju kemije za Preglova priznanja: **Luka Černesl** (srebrno priznanje) in **Lucija Borak** (srebrno priznanje), **Miha Vesenjaj, Eva Čagran, Žan Luka Kolarič**; mentorica: Zdenka Zver
- Državno tekmovanje iz fizike za Stefanova priznanja: **Lucija Borak** (srebrno priznanje) in **Luka Černesl** (zlato priznanje); mentor: Bojan Lubaj
- Državno tekmovanje v znanju iz Vesele šole: **Nika Kralj** (srebrno priznanje) in **Tita Majerič** (srebrno priznanje); mentor: Aleš Pevec
- Državno tekmovanje iz matematike za Vegova priznanja: **Lara Bezjak** (srebrno priznanje), **Andraž Kolarič** (srebrno priznanje), **Adrian Munda** (srebrno priznanje), **Brina Kolarič** (srebrno priznanje), **Nika Kralj** (srebrno priznanje), **Luka Černesl** (srebrno priznanje), **Lucija Borak** (srebrno priznanje), **Žan Luka Kolarič** (srebrno priznanje); mentorice: Patricija Kramberger Rom, Iva Trop, Tina Erhatič in Maja Benček
- Osnovnošolsko posamezno državno prvenstvo za učence do 9 let v šahu: **Oskar Vrabčič** (32. mesto); mentorici: Klementina Lindič, Anita Voršič
- Osnovnošolsko ekipno državno prvenstvo za učence do 12 let v šahu: **Laura Horvat, Vita Irgolič in Meta Vogrinec** (8. mesto); mentorici: Klementina Lindič, Anita Voršič
- Projekt Eko šole Hrana ni za tjavendan in Lidlov razpis Reciklirane kuharije: **Anže Bezjak, Naja Geč, Iza Visenjak in Rahela Zamuda** (1. mesto); mentorica: Irena Forštnarič
- Državno tekmovanje Kuhna pa to: **Eva Čagran, Ana Zupanič, Žiga Jamnik, Lucija Zelenko, Žiga Vozlič in Jaka Antolič** (4. mesto); mentorica: Tina Erhatič, zunanji sodelavec: Darko Marin
- Otroška varnostna olimpijada: **učenci 4. b razreda** (17. mesto); mentorica: Manja Bezjak
- Državno plesno tekmovanje ŠPF: **Maja Petek** posamezno (2. mesto), ekipno 3. mesto, plesna produkcija Masaji (2. mesto); mentorici: Irena Forštnarič, Jelka Zaviršek, zunanja sodelavka: Božena Krivec in Jure Krajnc
- Plesna produkcija Masaji: **Maja Petek, Eva Tilli, Neža Geč, Brina Kolarič, Karolina Cvetko, Ela Kolarič, Jana Geč, Zala Geč, Kiara Petrovič, Selina Žuran, Saša Arnuš, Pia Ozmec, Eva Čagran, Gabriela Ozmec, Julija Sok, Erika Kolar, tolkala: Anej Čurin, Timotej Bezjak** (1. mesto); koreograf: Jure Krajnc, mentorica: Irena Forštnarič
- Državno tekmovanje v atletiki: **Žiga Horvat** – 300 m (10. mesto); mentorja: Zdravko Tobijas, Gorazd Šket

Čestitke vsem dobitnikom priznanj in njihovim mentorjem.

Na klepetu z gospo Marijo Zelenko iz Dornave

Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem profesorica defektologije.

Zakaj ste izbrali prav ta poklic?

Je zanimiv, dinamičen, vedno sem rada pomagala ljudem, ki so nekako bili drugačni, bolj ranljivi.

Kdo vas je navdušil za to delo?

Navdušil me je prav stik z otroki z motnjami v razvoju, ter njihov učitelj-defektolog.

Kakšna je bila pot vašega izobraževanja?

Vsekakor brez truda in pozitivne motivacije v življenju težko kaj dosežeš. Tudi pri meni je bilo tako. Pot je bila polna pozitivnih izkušenj, spoznavanja življenjskih zakonitosti, problemov, učenja, izmenjava mnenj ter izkušenj s sošolci in tudi tistimi, ki so takrat že opravljali svoj poklic. Že takrat sem tudi kot prostovoljka delala z otroki s posebnimi potrebami.

Najprej sem se po OŠ vpisala v Srednjo zdravstveno šolo v Mariboru, nato sem nadaljevala s študijem na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer defektologija. Študij je trajal 5 let. Potrebno je bilo opraviti še diplomsko ter nato še obvezno pripravništvo, ki sem ga zaključila s strokovnim izpitom. Šele takrat sem pravzaprav pridobila svoj poklic.

Kje vse ste poučevali in kje poučujete sedaj?

Poučevala sem na osnovni šoli s prilagojenim programom OŠ dr. Ljudevita Pivka (nižji izobrazbeni standard, posebni program vzgoje in izobraževanja), sedaj sem pa že 10 let mobilni specialni pedagog na redni osnovni šoli (dodatna strokovna pomoč specialnega pedagoga).

Kako poteka vaš delovni dan?

Delo je zelo razgibano. Ker izvajam dodatno strokovno pomoč, pouk poteka individualno s posameznim učencem.

Zjutraj, pred poukom, se je pogosto treba pogovoriti o kakem učencu z učiteljem (izmenjava opažanj, mnenj, načrtovanje dela), nato po navadi sledi pouk -nekje do 14. ure. Po pouku se je potrebno pripraviti na naslednji delovni dan; pregledam urnik dela in koledar ter opomnik in si pripravim vse potrebno za delo (učne priprave, iskanje literature, slikovnega materiala, priprava pover pointa, fotokopije ...). Dostikrat pred poukom in po njem potekajo tudi pogovori s starši in strokovnimi delavci o delu in problematiki učenca. Ker je dela kar ogromno, ga je treba opraviti tudi kaj doma, ko opraviš še svoje družinske obveznosti. Delovni dnevi so med seboj zelo različni, kajti v šoli poteka zelo veliko različnih aktivnosti, dejavnosti, prireditev, srečanj s starši, govorilne ure, pogovorne ure za starše in učence, konference, aktivni, timski sestanki strokovnih skupin, strokovne ekskurzije ...

Delo mora biti dobro načrtovano in potekati usklajeno.

Če bi lahko še enkrat izbirali poklic, bi ga izbrali ponovno? Zakaj?

Izbrala bi ga še enkrat. V veliko zadovoljstvo mi je, da lahko pomagam učencem s posebnimi potrebami, se zavzamem zanje ter jim pomagam, da kljub svojim primanjkljajem uspešno sledijo vzgojno-izobraževalnim vsebinam. Poleg tega sem se naučila in predvsem spoznala, kaj je v življenju pravzaprav res pomembno, potrebno.

Zala Vesenjaj, 7. a

IZDANO ČASOPISA SO OMOGOČILI:

Center Daril

lončki za vse priložnosti

www.centerdaril.si

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Osnovna šola

Občina Gorišnica

Gorišnica

Gorišnica 83

Iskrice iz Gorišnice

Priloga k Glasniku, junij 2017, letnik 7, številka 11, naklada 600 izvodov

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorica: Klementina Lindič

Odgovorni urednici: Tea Brumen in Kiara Petrovič

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta Šolsko novinarstvo

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: Moja Promocija

Naklada: 600 izvodov

Interesna dejavnost Družijo nas skupni interesi

V interesno dejavnost Družijo nas skupni interesi je bilo v tem šolskem letu vključenih 15 učencev 4. a in 4. b razreda. To so Eva, Tjan, Nina, Gal, Sara, Manuela, Stina, Anej, Sara, Saška, Rahela, Iza, Mihajlo, Michelle, Aneja.

V okviru interesne dejavnosti smo se povezali z Zavodom dr. Marijana Borštnarja Dornava in z Domom upokojencev Muretinci. Preko koordinatic obeh zavodov smo izvajali različne aktivnosti.

V Domu upokojencev Muretinci smo vsak drugi mesec ob praznovanju rojstnih dni varovancev pripravili kulturni program, ki ga je z igranjem na harmoniko popestril Žiga Vozlič, učenec 6. a razreda. Učenci so za slavljence izdelali priložnostna darilca in rojstnodnevne voščilnice.

Tovrsten način medgeneracijskega druženja so naši učenci zelo lepo sprejeli, tudi uporabniki v DU Muretinci so bili nad našimi obiski vedno zelo navdušeni.

Sodelovali smo tudi z Zavodom dr. Marijana Borštnarja Dornava. V tem šolskem letu smo se srečali štirikrat. Srečanja so potekala v Zavodu Dornava in na naši šoli. Učenci naše šole so v štirih letih, odkar so vključeni v interesno dejavnost, zelo dobro sprejeli otroke s posebnimi potrebami. Z njimi so navezali pristne prijateljske odnose in dokazali, da drugačnost ni ovira pri navezovanju stikov in skupnem druženju.

Frančka Vajda in Marjeta Horvat

V podaljšanem bivanju zelo radi ustvarjamo.

1. a in 2. a

1. b in 2. b

3., 4. in 5. razredi

